

ZIONS VISES
PROTOKOLLER

ZIONS VISES PROTOKOLLER

UTGITT AV NORSK FRONT

OSLO 1940

FORORD

« Zions Vises Protokoller » som hermed presenteres for norske lesere kan man uten overdrivelse betegne som den uhyggeligste bok i verdenslitteraturen. Den inneholder nemlig alle tiders mest djevlelske og mest raffinert uttenkte forbryterplan — den internasjonale jødedoms hemmelige strategiske plan for erobring av verdensmakten.

Det skyldes den russiske professor Sergey *Nilus* at dette forferdelige dokument er blitt offentliggjort. Nilus var i 1901 kommet i besittelse av et manuskript på Fransk merket « Zions Vises møteprotokoller». Han blev ved lesningen av dette skrift hurtig klar over hvilket uhyggelig dokument han her hadde fått ihende, nemlig at disse «protokoller » var jødernes hemmelige program for erobring av verdens- herredømmet. Nilus utgav i 1905 « Zions Vises Protokoller » i russisk oversettelse. Et eksemplar av denne hans utgave av boken finnes i British Museum under nr. 3926 d. 17, og er stemplet « British Museum 10th. August 1906» .

« Zions Vises Protokoller » er forfattet av rabbineren Asher Ginsberg (Achad Haam), stifteren av den jødiske frimurerorden B'nai Moshe (Mose's sønner·) . Boken var opprindelig skrevet på hebraisk, men Ginsberg oversatte den til fransk til bruk på de kongresser som zionistene og den jødiske frimurerorden B'nai B'rith*) samtidig av- holdt i Basel i 1897.

Offentliggjørelsen av « Zions Vises Protokoller » , hvorved jødernes forbryterske planer blev avslørt, vakte forferdelse og raseri i den internasjonale jøde og frimurerverden. Jødene gjorde de største

*) B'nai B'rith er den øverste frimurerlosje i verden. Fra den styres alle andre losjer.

anstrengelser for å få boken stanset, men forgjeves. Da pressen i alle « demokratiske» land er under jødernes kontroll, er boken selvsagt aldri blitt anmeldt og kommentert i de store dagblad. Den skulde ties ihjel. Det har også vist sig at boken på en merkelig hurtig måte er forsvunnet fra bokmarkedet etter hvert som den er utkommet i de forskjellige land. Opplagene er ganske enkelt blitt oppkjøpt fra et bestemt hold. Også her i Norge har det vært meget vanskelig å få kjøpt «Zions Vises Protokollen» i bokhandelen.

Stor oppsikt vakte den prosess som jødene i 1935 anla ved domstolen i Bern mot de sveitsiske utgivere av boken. Prosessen gjaldt for øvrig ikke selve protokollene, men *forordet*. Jødene hatet ved denne prosess av «Zions Vises Protokoller» erklært som falsum og antisemittisk smusslitteratur. Der var til saken innstevnet en mengde vitner fra forskjellige land. Som saksyndige var for saksøkerne oppnevnt jøden, professor dr. A. *Baumgarten*, og for saksøkte Tyskeren, oberstløytnant Ulrich *Fleischhauer*. De jødiske saksøkere og deres vitner kom under rettsforhandlingene med en rekke ytterst frekke og uforskammede påstander. Protokollene var, hevdet de, et opplagt falsum, de var laget av det russiske hemmelige politi og skulde tjene som våben for de zaristiske myndigheter i deres forfølgelse av jødene i Russland. *Fleischhauer* som til sakens belysning hadde samlet et veldig materiale om jødespørsmålet, slo imidlertid alle jødernes påstander til jorden, og fremla for retten uomstøtelige beviser for at «Zions Vises Protokoller» er jødernes hemmelige plan til ødeleggelse av «gojim»-statene og for opprettelse av det jødiske verdensrike. Denne jødiske verdenseroblingsplan blev, efter hva *Fleischhauer* på - viste, vedtatt på den jødiske frimurerorden B'nai B'rith's kongress i Basel i 1897.

Til tross for at jødene ved underretten fikk all mulig hjelp av rettens president, dommer Walter *Meyer* (sosialdemokrat og visstnok halt jøde), og til tross for at en hel del av de jødiske vitner avgav falsk forklaring, blev dommen et knusende nederlag for jødene. Ved overrettens kjennelse den 1. november 1937 blev de saksøkte fri-funnet.

Efter denne domsavgjørelse vil det være ganske nytteløst å benekte protokollens ekthet. Det er slutt ugjendrivelig fast at protokollene er jødernes plan til erobring av den politiske, økonomiske og

sosiale makt i hele verden. Dommen vakte naturligvis skuffelse og raseri i jødeverdenen . Men i den «demokratiske» verdenspresse blev denne for jødene sa nedslående dom selvsagt ikke omtalt.

Avgjørende beviser for at «Zions Vises Protokoller» er autentiske har for øvrig jødene selv levert ved bolsjevik-revolusjonen i Russland i 1917. *Lenin og Trotzky, som ved denne forferdelige omveltning tok makten i Russland, hadde begge vært til stede pa B'nai B'rith-kongressen i Basel i 1897, hvor verdens revolusjons-planene blev vedtatt.* Etter det i protokollene tilrettelagte «program » dannet jødene under ledelse av Lenin og Trotzky en skrekkegjering og utøvet sin makt over det ulykkelige russiske folk ved orgier av voldsforbrytelser og terror. Og gjennom den 3. internasjonale i Moskva fortsatte de over hele jorden sitt forbryterske arbeide for verdensrevolusjonen og for opprettelse av « verdens forenede sovjet-republikker».

Betrakter man de almindelige politiske , økonomiske og sosiale forhold i verden i dag,. kan det ikke herske ringeste tvil om at det meste av det som er forutsagt i «Zions Vises Protokoller» allerede er blitt virkelighet. Jødene er i dag i besittelse av ca. 80 % av verdenskapitalen. Børs- og bankvirksomhet er fullstendig under deres kontroll. De eier eller kontrollerer pressen i alle « demokratiske» land i verden, likeledes kringkasting, film og propagandamidler av enhver art. Den internasjonale arbeiderbevegelse ledes av jøder. Det meste av verdens våben- og ammunisjonsproduksjon er på jødiske hender. Og alene den kjensgjerning at jødene er herrer i jordens mektigste land — de store « demokratier » — England, Frankrike og U. S. A., forteller med uhyggelig tydelighet hvilken uhyre makt den internasjonale jødedom besidder.

Verdensfiendens djevelske virksomhet med « all løgnens makt og tegn og undere» har nu på ny ført verden ut i en forferdelig katastrofe. Etter at jødene gjennom den « demokratiske» verdenspresse og det øvrige propaganda-apparat i årreker har drevet en uophørlig hets- og løgn-kampanje mot Tyskland, satte de en ny verdenskrig i gang i september 1939. Jødenes første mål i denne krig er å tilintetgjøre det tyske folk. Og hva som skal skje hvis dette lykkes, har Engelske og Franske statsmenn gitt tydelig beskjed om i flere av sine taler. Når Chamberlain, Churchill, lord Halifax, Daladier eller Herriot (som alle er hølgradsfrimurere og altså jødenes edsvorne lakeier), taler

om «en ny verdensordning», sa kan det ikke være skygge av tvil om hvad de sikter til. *Den nye «verdensordning» disse jødernes hand - gangne menn bebuder, det er den verdensordning som er beskrevet i «Zions Vises Protokoller»!*

Vi anbefaler hermed «Zions Vises Protokoller» til et alvorlig studium. Først gjennom denne bok som avslører jødene og deres forbryterske metoder, vil man fa den rette forståelse av tidens begivenheter. Det er vårt håp at boken vil bidra til å åpne det Norske folks øine for den uhyggelige fare som de usynlige, overstatlige makter jødedommen og frimureriet betyr også for vårt land. Måtte vårt folk våkne før det er for sent!

Første møte

Grunntankene for vårt forbund har jeg sammenfattet både i sin almindelighet og i det enkelte, uten å innlate mig på videnskapelige betraktninger. Jeg skildrer vår lære og vårt system slik som det trer frem både for oss og for ikke-jødernes opfatning.

Jeg slår da fast, at det finnes flere mennesker som er ledet av onde drifter enn det finnes mennesker hvor de gode egenskaper er fremherskende. De onde menneskene opnår mere i statsstyrelsen ved hjelp av makt og hensynsløshet enn ved hjelp av videnskapelige utredninger. Hvert eneste menneske streber efter makt. Hvert enkelt menneske vil være herre over sine beslutninger og sine handlinger. Hvert eneste menneske vilde gjerne være diktator hvis han bare kunde bli det. Denne streben efter makt er sa sterk, at det knapt nok finnes et eneste menneske som ikke vilde være villig til a ofre det almene vel hvis han kunde ha fordel av det.

Retten ligger i makten

Hvilke naturdrifter er det som behersker rovdyrene, de som er nærer sig av menneskenes blod? Hvad har alltid vært målet for deres handlinger og deres vilje. Da det menneskelige samfund opstod, rev rovdyrene i menneskeskikkelse til sig den rå og blinde makt. Av dette trekker jeg den slutning, at det er makten som er det avgjørende, om den enn er aldri sa godt maskert og tilsløret. Av dette følger igjen: Tilværelsens grunnlov hviler helt og holdent på denne tanke: «Retten er begrunnet i makt, i styrke.,.,

Friheten — en tanke — Liberalisme

Den statsrettslige frihet er en tanke, et begrep, men ingen kjensgjerning. Denne tanke forandrer sig øieblikkelig sa snart det kommer an på å undertrykke folkets krefter — sa snart det gjelder a tvinge et annet parti til jorden som streber ef ter makten. Denne opgave blir vesentlig lettere, hvis det annet parti selv er blitt smittet av det falske begrep «frihet» og på grunn av denne uriktige forestilling selv gir makten fra sig. På dette grunner sig var læres seier : Når tøyilene sleper efter jorden og det mangler styring, sa vil den vundne tøyilesløshet snart ophøre igjen. Til en ny hand vil gripe tøyilene og holde fast ved dem. Folkets blinde masse kan ikke være uten styre. Et nytt herrevelde vil tre isteden f or det gamle som blev berøvet sin kraft ved liberalismen.

Gullet — Gudstroen — Selvstyret

I var tid, hvor det er de liberale som hersker over staten, er gullets makt av avgjørende betydning. Det var engang en tid da guds- troen hersket. Frihetens begrep var ennu ikke utformet — det var ennu ikke noen som hadde funnet på å utnytte det til sine egne formål. Hvis ikke et folk kan skaffe sig et *fornuftig* enevelde, så kan det ikke bestå, enn ikke for et kort tidsrum, uten a falle sammen i tøyilesløshet. I dette øieblikk optrer de indre tvistigheter , som snart utarter til arbeidskamper i næreringslivet . Iløpet av disse kampene blir regjeringen styrtet, og litt efter litt kommer pøbelen til roret .

Pengenes herredømme

Hvis en regjering står under innflytelse av omveltninger i det indre, eller hvis den på grunn av de uordnede tilstander idet indre ser sig prisgitt en ytre fiende ved enhver anledning, sa må den ubestridelig være viet til undergang. Da er den i *vår* makt. Pengenes makt — som vi alene råder over — vil da rekke regjeringen et lite halmstrå. Til dette halmstrå må den klynge sig enten den vil eller ikke, for ikke a synke redningsløs i avgrunnen.

Den indre fiende

Dem, som ut fra et liberalt synspunkt holder slike overveielser for usømmelige, vil jeg spørre: « Når ethvert rike har to fiender, og når anvendelsen av umoralske kampmidler er tillatt brukt mot den ytre fiende — for eksempel hemmeligholdelse av ens egne hensikter eller et plutselig overfall, når man således om natten eller med overveldende styrke faller over motstanderen — kan man da si at det er utilladelig og usømmelig å bruke disse midler mot den aller verste fiende? Den fiende som ødelegger samfunnsordningen og næringslivets velstand ?

Massen – Lovløsheten

Men kan den sunde og konsekvent tenkende forstand håpe på å kunne regjere folkemassene med forstand, hvis han bare bruker fornufstgrunner og vennlig tale til dem, mens han gir dem muligheter for å ta til orde mot ham? Kan man tenke sig et halvveis lydig folk skulde bli føieligere ved slike midler? Hvis man utelukkende vilde innskrenke sig til alle slags små midler: gamle vaner, overleveringer, føleri og sentimentale læresetninger, — så vilde folkemassene føle sig frastøtt og ikke vite av en slik regjering. Massen er nemlig ikke mottagelig for en forstandig formaning. Massens handlemåte er avhengig av en tilfeldig eller kunstig sammensatt flertall. Dette flertall har ingen forståelse av statskunstens vanskelighet, og derfor lar den sig lett henrive til de aller tåpeligste beslutninger. Dette skaper igjen kimen til lovløshet i staten.

Statskunst - og sedelære

Statskunsten har ikke det minste med sedelæren å gjøre. En hersker som vil styre ved hjelp av moralske lover og sedelære, forstår overhodet ingenting av statskunsten og er derfor heller ikke et eneste øieblikk sikker på sin trone. Den som vil regjere, må arbeide med list og lurhet og ondskap og forstillelse. Høie sedelige egenskaper -- som åpenhet og ærbarhet og ærlighet — er klipper for statskunsten. De styrter den beste fra tronen, så snart fiender bruker andre og i sann-

het virksommere midler. Slike sedelige egenskaper kan så gjerne være kjennetegn og grunnlov for de ikke-jødiske riker; vi må aldri på noen måte arbeide med slike gale midler.

Den sterkes rett

Vår rett ligger i vår styrke. Uttrykket «styrke» er et begrenset, aldri almindelig gyldig begrep. I og for sig betyr ikke ordet mer enn: « Gi mig hvad jeg vil, for at jeg herigjennem klart og tydelig kan vise hele verden, at jeg er sterkere enn dere.»

Hvor begynner retten ? Og hvor ophører den ? I en stat hvor makten er dårlig brukt, hvor lovene og herskeren er blitt upersonlige på grunn av liberalismens tallrike rettigheter, der skaper jeg en ny rett: Med den sterkes rett vil jeg styrte mig over alle innretninger, legge min hånd på lovene, omdanne alle myndigheter og a bli herre over, dem som av liberalisme frivillig har gitt oss retten til sin makt .

Det jødiske frimureris uovertinnelighet

I våre dager, da alle makter og stater vakler, er vår makt sa meget mer uovertinnelig, fordi den er usynlig. Derfor vil den forbli ubrytelig inntil de tider, hvor den er blitt så sterk at ingen voldsåd fra andre lenger kan undertrykke den.

Hensikten helliger midlet

Ut av de ulykker som vi nu må til å anstifte, vil det fremgå et gode, en urokkelig sterk regjering. Denne regjering vil igjen få i stand den jevne regelmessighet i folkets tilværelse, som liberalismen har forstyrret. Hensikten helliger midlet. Derfor vil vi i våre planer ha oppmerksomheten mindre henvendt på det gode og sedelige enn på det nødvendige og det nyttige .

Foran oss ligger en plan som er opsatt efter alle krigskunstens regler. Denne plan kan vi ikke vike fra uten å løpe risikoen for at mange århundres arbeide blir ødelagt.

Massen er blind

Forat vi kan nå til målet for våre felles anstrengelser, må vi lære å forstå massens mindreverdighet, dens ubestandighet og dens vankelemodighet. Vi må forstå massenes udyktighet til å begripe spørsmål som vedrører statens liv, ja, selv spørsmål som vedrører deres egen velstand. Vi må fatte at den store folkemassen er blind, fullstendig uten forstand, uten dømmekraft, og at den vakler viljeløs snart mot høyre og snart mot venstre. En blind kan ikke lede blinde, uten å føre dem til avgrunnen. Derfor kan ikke medlemmer av massen — de «kloke» fra folket — **noen** gang optre som førere i statskunst, selv om de i og for sig er begavet, ja i besiddelse av skaperevne. Selv om de skulde ha noen forstand egner de sig ikke til forkjempere og ledere for massen. De vil ikke kunne opnå noe annet, *enn å forderve hele folket.*

Statskunstens A. B. C.

Bare en personlighet, som fra ungdommen av er opdratt til selvherster, kan erkjenne grunnloven for de store hovedlinjer i statskunsten og handle efter dem.

Partistrid

Et folk som blir overlatt til sig selv — det vil si til opkomlinger fra massen, — ødelegger sin egen bygning gjennom partistrid, gjennom kampen om makten i de ledende stillinger, gjennom jakten efter ære og berømmelse, og gjennom alle de uroligheter og strømninger som utspringer fra alt dette. Er det mulig at massen rolig og saklig og uten forutinntatthet kan bedømme en sak, at den kan lede landets skjebne, som jo ikke på noen måte kan skilles ut fra rent personlige interesser? Kan de forsvare riket mot ytre fiender? Dette er jo vanskelig å tenke sig, for når statstanken blir fordelt på så mange personligheter — så mange hoder — mister den sin enhet og blir vaklende og maktløs.

Eneveldet er den hensiktsmessige statsform

Bare under ledelse av en selvherskende personlighet kan statsledelsen bli gjennomført i full klarhet og i god orden. Bare da kan

statslegemet arbeide rolig. Herav følger, at den beste statsform for et folks vel er den som legger ledelsen på *en* ansvarlig personlighet. Uten ubetinget makt kan ingen stat bestå på et sedelig grunnlag. Denne makt hviler ikke på massene men på deres kalte fører, han kan være hvem han vil. Massene består av barbarer, som ved hver given anledning viser sin rådighet og sitt barbari. Men sa snart massene river friheten til sig, forfaller de til lovløshet, som i og for sig er den høieste grad av barbari.

Alkoholisme, humanisme, laster

Se på de fulle mennesker, som er beruset av vin. Disse mennesker trodde sig å ha en rett til umåtelighet i nydelser, en rett som de forbandt med begrepet frihet. Dette skal vi holde oss fra. De ikke-jødiske folk er beruset av vin, deres ungdom er ødelagt av humanisme og av tidlige laster. Til disse laster blir de forledes av vare betrodde folk: av forvaltere og lærere, av tjenere og guvernanter i rike hjem og i opdragelsesanstalter, og likedan av våre kvinner på fornøielsessteder og i de offentlige hus. Til disse teller jeg også de såkalte «Damer av det gode selskap» som frivillig efterligner eksemplet på last og praktsyke.

Grunnsetning for *de* jødiske frimurerlosjer

Vårt Iøsen er: «Makt og bakveier!» Bare makten kan gi seiren i statsrettslige spørsmål, og at man får forbindelse og makt over slike personligheter som har noe å si i staten. Makten er grunnlaget, men list og sluhet virker som maktmidler overfor slike regjeringer som ikke er villige til å legge sin trone for føttene på representanter for en eller annen ny makt. Dette middel er det eneste som kan føre til det mål som foresvever oss. Derfor viker vi ikke tilbake for *bestikkelse*, *bedrag* eller *forræderi*, sa snart det tjener våre planers fremme. I statskunsten må man være sa klok at man ikke viker tilbake for selv de mest fremmedartede midler, når man hermed kan opnå underkastelse og makt.

Redselsherredømme – Terror

Vårt rike, som vil være bygget på fredelig erobring, vil komme til å erstatte krigens redsler med mindre merkbare, men desto virksommere straffer. Det må opprette *redselveldet*, terroren, for å tvinge folkene til blind og ubetinget lydighet. En streng og ubønhørlig terror er statsmaktens beste vern og støtte. Ikke alene på grunn av fordelene, men vesentlig i pliktens navn og for seirens skyld må vi holde fast ved bruken av makt og list. Slik som de almindelige regnemetoder gjelder til sitt bruk, slik gjelder i dette spørsmål læren om anvendelse av *alle* nødvendige midler. Men det dreier sig ikke bare om den videnskapelige fastslåelse av midlene, men fremforalt om deres hensiktsløse og ubønhørlige anvendelse, slik at vårt herre- dømme og vår overlegenhet kan bli sikret. Det er tilstrekkelig å vise at vi er ubønhørlige, og at vi vil forstå å tiltvinge oss lydighet.

Frihet. Likhet. Brorskap.

Allerede i oldtiden lot vi dette rop lyde ut fra folkedypet: «Frihet. Likhet. Brorskap!» Det er ord som siden den tid er blitt uendelig ofte gjentatt ved de forskjelligste uroligheter og omveltninger. Det kan ha vært i den ærlige hensikt å bringe verden til virkelig velferd, å skaffe personligheten den sanne frihet. Det kan også ha vært for å tilfredsstille folkemassenes begjær. Selv de forstandige og kloke ikke-jøder har ikke greid å erkjenne disse ords egentlige selvmotsigelse. De har ikke sagt sig selv, at i naturen finnes det hverken frihet eller likhet. Hele naturen er preget av kreftenes ulikhet, og likledes på egenskapenes ulikhet. Naturen er underkastet evige lover. Det er klart, at folkemassen er en blind makt. Men også de opkomlinger som er blitt utvalgt av massen er så blinde som massen selv. En innviet kan regjere selv om han er en tosk, men den uinnviede kan ikke forstå noen ting av statskunsten selv om han er et høit dannet menneske. Alle disse ting glemmer ikke-jødene.

Grunnsetning for den fyrstelige regjering

Denne innvielse var imidlertid grunnloven som de fyrstelige regjeringer hvilte på. Faren overdrog sitt kjennskap til statskunsten

til sin sønn, slik at bare herskerhusets medlemmer kjente til det. Derfor kunde de heller ikke bli forrådt av noen til det regjerte folk. Eftersom tiden gikk mistet man forståelsen av denne overdragelse av statskunstens sanne innhold, og dette førte til at vår sak hadde fremgang.

Avskaffelse av den ikke-jødiske adels forrettigheter

Fra alle jordens hjørner førte ordene «Frihet, likhet og brorskap» ved hjelp av våre hemmelige selskaper store folkemasser til oss, og de bar våre faner til seier. Disse ord var som ormer som gnog på, ikke-jødernes velstand. De undergrov overalt freden og roen, sammenhengen og fellesskapsfølelsen hos ikke-jødene og ødela derved grunnlaget for deres herredømme. Dere ser, mine herrer, følgene av dette, som har ført til vår saks triumf. *De gav oss mulighet for å spille ut vår største triumf: ødeleggelsen av adelens forrettigheter eller, bedre sagt, det egentlige grunnlag for den ikke-jødiske adelsherredømme. Dette adelsherredømme har jo vært de ikke-jødiske folks og staters beste vern mot oss.*

Den nye adel

På ruinene av den gamle blods- og slektsadel har vi satt opp en adel av våre dannede og i spissen vår pengeadel. Målestokken innen denne nye adel ligger i rikdommen, i avhengigheten av oss og i de lærdommer som blir utbredt gjennom våre hemmelige utvalg.

Beregning av de menneskelige svakheter

Vår seier blev ytterligere lettet derved, at vi under utnyttelse av de mennesker som vi kunde bruke, stadig spilte på de følsomste sider av den menneskelige forstand: På gulltørsten, på begjærligheten på umetteligheten etter vinning. Enhver av disse overordentlige utbredte menneskelige svakheter er, hvis man griper det riktig an egnet til å lamme besluttsomheten. Det gjør det mulig for den å underkaste sig menneskenes vilje, som er flinkest til å utnytte menneskenes svakheter.

Frihetsbegrepet

Frihetsbegrepet gav oss anledning til å overbevise massene om, at regjeringene ikke er annet enn representanter for landenes eiere — nemlig folket selv — men at da folket naturligvis har rett til å veksle regjering som man bytter hansker.

Forandring i folkerepresentasjonen

Den stadige veksling i folkerepresentasjonen gav denne i vår makt og gjorde det til vår sak om vi vilde la representantene gjenvelge eller ikke.

Annet møte

Økonomisk krise som grunnlag for det jødiske herredømme

Med alle midler må vi søke å hindre at krigene bringer landevinninger med sig. Derved vil krigen føres over på det økonomiske område, hvor vi kan bringe folkene til forståelse av vårt herredømmes makt. I et slikt tilfelle blir begge krigførende makter utlevert til våre over hele jordkloden utstrakte forbindelser, som forfører millioner øine og ikke er bundet av noen landegrenser. Da vil våre rettigheter viske vekk folkenes rettigheter og vil regjere dem på samme måte som den borgerlige straffelov nu ordner forholdet mellom de forskjellige borgere.

Embedsmenn og ministre

De embedsmenn som vi utvelger av borgerskapet etter deres trellesinn og slaviske egenskaper vil ikke være forberedt på å styre noe embede. Derfor vil de lett synke ned til bønder i vårt sjakkspill, og vil finne sig helt i hendene på våre skolerte og begavede rådgivere, som fra ungdommen av er opdradd til herredømme over hele verden. Som det vil være Dem bekjent, har disse sakkyndige skaffet sig kjennskap til statskunsten dels fra våre statsrettslige planer, dels fra historien og dels fra betraktninger av den nuværende situasjon. Ikke-jødene kjenner ikke til lidenskapsløse betraktninger av historien. De lar sig lede av en videnskapelig ferdighet, som arbeider med resultatene uten noen prøvende sammenligning. Derfor har det ingen hen-

sikt å strides med dem –**enten** de nu lever i håpet på nye gleder eller i erindring om forgangne tider. Hovedsaken er at de tror fast på det som vi har innsprøytet i dem som videnskapelige bud. Derfor opvekker vi stadig gjennom vår presse ny, blind tiltro til vår lære. De kloke hoder blandt ikke-jødene vil bryste sig av sin viden og søke å virkeliggjøre og utnytte de erkjennelser som de har trukket av «videnskapen» uten ordentlig å undersøke disse erkjennelser og uten å ane at de er blitt satt sammen av vare representanter for å opdra menneskene i den åndsretning som er nødvendig for oss.

Den oppløsende læres **hell**

Tro ikke at våre påstander bare er tomme ord. Se bare på den av oss utvirkede gode mottagelse som Darwins, Marx' og Nietzches lære har fått. Deres ødeleggende innflydelse på ikke-jødernes hoder skulde i det minste være klar for oss.

Pressens oppgave

I de nuværende regjeringers hender befinner det sig en stor makt, som har avgjørende innflytelse på folkets ånd: Pressen. De har den oppgave å henvise til angivelige nødvendige fordringer, til å bringe folkets klager til uttrykk, og til å ytre, vekke og bortlede utilfredshet. I pressen kan den fri meningsutveksling komme til orde. Men regjeringene forstod ikke å utnytte denne makt, og derfor befant den sig ganske plutselig i våre hender. Gjennom pressen opnådde vi innflytelse og blev dog selv stående i skyggen, takket være pressen har vi bragt berge av gull i vare hender, uten å bekymre oss om at det kostet strømmer av blod og tårer.

Gullets pris og det jødiske offers verdi

Men vi har kjøpt oss fri bare ved å ofre mange av vårt eget folk. Hvert offer fra vår side er for Gud verd tusen ikke-jøder.

Tredje møte

Slangens sinnbillede og dets betydning

Jeg kan allerede idag meddele Dem at det mål som vi har satt oss nu bare ligger noen skritt vekk. Vi har bare et lite stykke vei igjen å gå. Vår vei ligner en slanges krypen, der den strekker sig og trekker sig tilbake. Altså den slange som våre forfedre valgte som sinnbillede og symbol. Nar slangen først har sluttet ringen om jorden , da vil alle europeiske riker bli presset sammen av den som av en skrue-stokk.

Forfatningers uvarighet. Skremslet

terroren — ved hoff ene

Vår tids forfatningsmessige statsmakter vil snart bli satt til side fordi de ikke kommer til ro. Vi sørger for at de stadig og uten ophør vakler, til de til slutt ramler overende. Ikke-jødene trodde riktignok at de hadde sikret sitt herredømme på betryggende måte, og de håbet alltid at de nu endelig vilde komme til ro. Men stats-overhodet — herskeren — støtter sig på sin representant, den ansvarlige minister, som holder ham for narr. Han lar sig rive med av sin ukontrollerte og ansvarsløse makt. Men nettop denne makt åpner terroristene veien til fyrstehoffene. Da herskerne ikke har noen føling med sitt folk og derfor aldri kommer i dets midte, så vil de heller aldri kunne komme til forståelse med folket og ikke vinne noen fast grunn overfor *den* som trakter efter makten. Både hersker-makten — som vi har svekket — så vel som folkets blinde makt har mistet enhver betydning. Hver for sig er de så hjelpeløse som den blinde uten stokk.

Makt og ergjerrighet

For å lokke makthaverne til å misbruke sin makt har vi spilt alle krefter ut mot hverandre. Vi har satt deres liberale anskuelse i motsetning til uavhengigheten av enhver forfatningsmessig innskrenkning. I denne hensikt søkte vi å vekke alle mulige forutintagelser, vi utrustet alle partier, vi gjorde den herskende makt til en skyteskive for alle lidenskaper. Av statene gjorde vi slagmarker og lot stadig oprør bryte ut. Ennu bare litt tålmod, og oprørene og sammenbruddene vil være en almindelig forteelse.

Taler i folkerepresentasjonen

Utrettelige talere har gjort folkerepresentasjonen og andre avgjørende forsamlinger til en skueplass for uendelige lange taler. Frekke journalister og samvittighetsløse fremstillere av smedeskrifter faller daglig over regjeringens representanter. Endelig bringer maktmisbruket statens grunnvoller til å råtne, og forbereder dens sammenbrudd. Alt sammen vil under den ufornuftige masses slag falle i ruiner.

Gjennom sin fattigdom — som virker sterkere enn slaveri eller livegenskap — er folket dømt til tungt arbeide. Fra slaveri eller livegenskap kunde de befri sig på en eller annen måte, men fra elendigheten kan de ikke rive sig løs. Vi innføiet i forfatningen slike rettsgrunnlag som for massen kan synes å ha betydning, men som ikke inneholder noen som helst virkelige rettigheter. Alle såkalte « folkerettigheter » består bare i innbilningen. I virkelighetens verden er de helt intetsigende.

Maktmisbruk

Hvad kan det nytte den fattige arbeider, som må friste livet med hårdt arbeide at noen pratmakere har fått rett til å tale fritt og at journalistene ved siden av sanne beretninger også kan smøre sammen løgnhistorier og tull? I virkeligheten byr forfatningen ham ingen andre fordeler enn de brødsmuler som vi lar falle ned fra bordet til ham for at han skal stemme på oss og på våre representanter. I virkeligheten er de fattiges rettigheter i folkestaten ikke annet enn en bitter hån. De fattige kan slett ikke utøve disse rettigheter, fordi de

daglig står i en arbeidets tredemølle som knapt nok gir dem de nødvendige midler til livets underhold . Ingen arbeider kan med sikkerhet regne med å få beholde den lønn han har, han er avhengig dels av fabrikkherrenes sammenslutninger og dels av sine arbeidfellere streiker.

Adel og opkomlinger

Gjennom vår innflydelse har folkene ødelagt adelens herredømme . Adelen var på grunn av sin egen fordel **-som** uløselig var forbundet med folkets velferd, **-blitt** folkets naturlige forsvarere og brødgivere. Med adelens tilintetgjørelse kom folket under herredømme av rike opkomlinger, som påla det den mest ubarmhjertige utbytnings åk.

De jødiske frimurerlosjers hær

Vi optrer på sett og vis som arbeidernes redningsmenn fra denne utbytting, idet vi foreslår dem å tre inn i rekkene i vår hær av sosialister, kommunister og anarkister. Disse retninger understøtter vi av prinsipp, fordi vi vil forstille oss overfor arbeideren som menneskehetens velgjørere i broderlighetens ånd. Adelen, som med rettsmidler gjorde krav på arbeidernes ydelser **-var** for så vidt interessert i hans velbefinnende at den ønsket at han skulde være mett og sund og kraftig.

Ikke-jødernes utarting

Vi vil imidlertid det motsatte — nemlig *ikke-jødernes utartning*. *Vår* makt hviler på at arbeideren alltid er sulten og svak. Bare i denne tilstand vil han i enhver henseende underordne sig *vår* vilje, da han i sine egne kretser og av egne krefter ikke finner noen hjelp , som kan yde motstand mot oss.

Sulten og pengemaktens rett

Sulten gir pengemakten en meget sikrere rettighet over arbeideren enn kongens lovgivende makt før gav adelen. Gjennom nøden og all den misunnelse og hat som springer ut av den beveger vi massene og skaff er oss med deres hjelp av med enhver som hindrer oss på vår vei.

Massene og verdensherskerens kroning

Så snart tiden er kommet da vår verdenshersker skal bli kronet, vil disse massene feie alt til side, som ennå kunde yde motstand mot oss.

Grunnlaget for undervisningen i frimurernes fremtidige folkeskole

Uten vare videnskapelige råd kan ikke-jødene ikke klare sig. Men dog passer vi oss for å vise dem den riktige vei. Derfor har de i sin skoleundervisning oversett den hovedsåk som vi klippefast vil holde oss til efter oprettelsen av vårt rike: I folkeskolene må den eneste sanne lære om den samfundsmessige opbygning av livet bli prediket, om arbeidsdelingen og følgelig også om menneskenes inndeling i klasser og stender. Alle må få en klar forståelse av, at på grunn av arbeidsdelingen er der ikke noen likhet mellem menneskene. Forskjellen må bli ordnet ved lov. Man kan ikke forlange samme ansvar fra en mann som ved sine handlinger vanæer en hel stand, og en annen som bare svarer for sig selv.

Hemmeligheten ved læren om livets samfundsmessige opbygning

Den sanne lære om livets samfundsmessige opbygning som vi holder hemmelig for ikke-jødene, bestemmer at stilling og yrke må bli innskrenket til en bestemt krets av mennesker. Hvis ikke, så vil det av misforholdene mellem utdanning og yrke opstå en kilde til menneskelig lidelse. Når folkene har tilegnet sig denne lære, så vil de frivillig underkaste sig maktene og den ordning i staten som disse har innført. Ved videnskapens nuværende nivå og ved den retning som vi har gitt den, stoler folket helt og fullt på det trykte ord og de vranglærer som blir innpodet i dem. Derfor hater det i sin innskrenkethet enhver stand som det tror står over sig, fordi det ikke kjenner denne stands betydning.

økonomisk spenning (krise)

De skildrete motsetninger vil tilspisse sig ved den kommende økonomiske spenning, som vil lamlegge alle børshandlinger og alle industrier. Med hjelp av gullet, som helt befinner sig i våre hender, og ved hjelp av samtlige snikveier som vi har til rådighet, vil vi fremkalle en almindelig økonomisk krise. På dette vis vil samtidig i alle Europas land en mengde arbeidere bli kastet på gaten. Disse masser vil med den største glede utgyde de menneskers blod, som de i sin enfoldighet har misunt fra barndommen av, og hvis eiendom de derefter straff - fritt kan tilrane sig.

Våre folk er utenfor fare !

De vil ikke kunde røre noen av vårt folk, fordi vi jo kjenner øieblikket da det skal bryte løs, og fordi vi derfor i <rette tid har kunnet treffe forholdsregler for å sikre våre egne.

Losjenes maktherredømme er fornuftens rike

Vi har bevist, at fremskrittet vil føre alle ikke-jøder inn i fornuftens rike. Vårt maktherredømme vil være av den art, ti vi vil først og fremst å undertrykke alle oprør ved fornuftig strenghet, og å fortrenge liberalismen fra alle grener av det statlige liv.

Førernes fall, losjenes og den store omveltning

Efter at folket hadde merket at de fikk alle slags tilståelser i frihetens navn, trodde det at det selv kunde være herre, og rev makten til sig. Som hin blinde søtte det da på en masse vanskeligheter, som det ikke selv kunde komme ut av. På jakten efter førere kom det ikke på den tanke å vende tilbake til sine gamle førere, men la i stedet sine fullmakter ned for våre føtter. Tenk bare på den franske revolusjon, som vi har gitt navnet « den store ». Hemmeligheten ved dens forberedelse er oss fullstendig bekjent, ti den var jo våre henders verk.

Kongen av Zion's blod

Siden det tidspunkt fører vi folkene fra den ene skuffelse til den andre. Vi vil at de også skal vende sig fra oss og til den konge av Zions blod som vi vil gi verden.

Losjenes uangripelige stilling

Da vi allerede danner en verdensmakt, er vi usårlige. Så snart vi blir angrepet av *en* stat, trer andre stater inn for å forsvare oss. Vår uangripelige stilling blir fremmet ved de ikke-jødiske folks uendelige nederdrettighet. De kryper for vår makt, men er ubarmhjertige mot de svake, de straffer forseelser ubønhørlig, men forbrytelser meget lemfeldig, de forstår ikke selvmotsigelsene ved en liberal samfunnsorden, mens de med uendelig tålmodighet bærer overgrep av en dristig og herskesyk mann. Fra sine valgte representanter taler de uten å knytte misbruk som er så store, at i det minste tyve konger kunde bli halshugget for det minste av dem.

De hemmelige losjeforbindelsers oppgave

Hvordan kan man forklare dette merkelige fenomen, denne tilsynelatende inkonsekvente holdning hos massene overfor ganske likeartede foreteelser? Det forklares derved, at de utvalgte makthavere gjennom sine representanter sprer rykter blandt folket, at de skader staten med hensikt og til et høiere formål. Målet er folkenes felles velferd, deres forbrødring og likhet. Naturligvis blir det ikke sagt dem, at dette folkeforbund bare skal dannes under vårt herredømme. Derfor dømmer folket de rettferdige og lar de skyldige gå straff-fri. Det blir mere og mere overbevist om at det kan gjøre ganske som det selv vil. Under slike omstendigheter ødelegger folket den rolige utvikling og fremkaller stadig ny uorden.

Friheten

Ordet «frihet» styrter det menneskelige samfund i kampen mot alle makter, mot enhver makt i den guddommelige og naturlige verdenshusholdning. Når vi først sitter på tronen, så vil vi utslette dette ord av verdens ordforråd, fordi det er innbegrepet av den *dyriske* kraft, og setter massene på samme trin som de blodtørstige rovdyr. Disse rovdyr er først mette når de har nytt blod. Da lar de sig lett legge i lenker. Men hvis man ikke gir dem blod, så sover de ikke, men slåss sig imellem.

Fjerde møte

Folkestatens utvikling

Folkestaten gjennomgår en hel rekke utviklingstrin. Det første avsnitt varer bare noen dager. I sine forrykte utslag ligner det på en blind mann som tumler fra høire til venstre og ingensteds finner ro eller noe fast holdepunkt. Det annet avsnitt er det folkestyre som lovløsheten springer ut fra. Dette fører uundgaaelig til voldsherredømme (despotisme). Dette er imidlertid ikke lenger offentlig eller lovlig anerkjent og bærer derfor intet ansvar. Det dreier sig rettene sagt om en usynlig og ubekjent makt, et hemmelig forbund som arbeider i det skjulte, og som derfor ikke behøver å legge på sig noen tvang med hensyn til de midler det anvender. Denne despotisme skifter ofte sine representanter og trekker bare fordel av det. Disse fordeler ytrer sig blandt annet deri, at man ikke behøver å bruke penger til betaling av pensjoner og lignende.

Losjenes virksomhet i den „profane" verden

På hvad hviler nu den usynlige makt våre losjer har? Og hvem kunde være i stand til å styrte dem? Frimurenes ytre, «profane» virksomhet er bare et blindt verktøj for losjene og tjener til å skjule deres virkelige mål. Disse losjenes virkelige mål, veiene, som fører dit, og hovedledelsens sete må alltid bli skjult for folket.

Frihet og tro

Også friheten kunde være uskadelig. Uten skade for folkets velferd kunde den være virksom i statslivet, hvis den støttet sig på troen på Gud og næstekjærlighet. Hvis den fremfor alt holdt sig borte fra

alle tanker om likhet, som står i strid med den naturlige lov i hele skapningen om underordnelse . Ved en slik gudstro vilde menneskene la sig lede av geistligheten, det vilde skride fredelig og rolig fremad ført av sine sjelehyrder, og rolig underkaste sig den fordeling av de jordiske goder som Gud har villet. Av denne grunn må vi ubetinget ødelegge gudstroen. Vi må rive enhver tanke på Gud og den hellige ånd ut av ikke-jødenes sjel, og i stedet erstatte dette med tallmessige beregninger og legemlige behov.

Verdenskonkurransen i handel og industri.

Spekulasjon

Forat ikke-jøden ikke skal få tid til a gjøre iakttagelser og til å tenke, må vi lede hans tanker hen på handel og industri. Da vil alle jordens folk søke sin fordel i en gjensidig økonomisk kamp. Og da vil de overse oss, sin felles fiende. Forat friheten endelig skal kunne oppløse og ødelegge det ikke-jødiske samfund, må industrien bygges op på spekulasjon. Da vil industriens rike gevinster falle fra ikke- jødens hand og ned i spillerens og spekulantens lommer, det vil si i våre kasser.

Gullets avguderi

Den til det ytterste anspente kamp om herredømmet på det *øko-*nomiske område har med sine albuestøt frembragt et skuffet, koldt og hjerteløst samfund, som stadig drar flere mennesker til sig. Deres eneste livsmål vil være jakten efter gull. Med dette gull vil de drive en formelig gudstjeneste med henblikk på de nydelser som det kan skaffe dem. Når det er kommet sa langt, sa vil de underste lag blandt ikke-jødene — hverken av indre overbevisning eller av misunnelse, men rett og slett av hat mot de herskende kretser — sammen med oss falle over våre motstandere, deres trossfeller og førere.

Femte møte

Større enhet i forvaltningen

Intet er vanskeligere enn å velge en forfatning for et helt igjennem korrumpert samfund. I dette samfund erhverver man sig rikdommer på alle mulige snikveier som bare så vidt fører forbi fengslets dører. I dette samfund hersker usedelighet. Sedeligheten kan bare så vidt oppholdes ved strenge lover og straffer, men ikke ved fri overbevisning. Fedrelands kjærlighet og gudstro blir overgrodd av verdensborgerlige synsmåter. Et slikt samfunds forfatning kan bare hvile på et makt-herredømme, som jeg lenger nede skal skildre for dere. Vi må skaffe en større enkelhet i forvaltningen, for ved hjelp av denne å få all makt i våre hender. Alle grener av det statlige liv blandt våre undersåtter vil vi ordne selv gjennom nye lover. Disse lover vil litt etter litt sette alle de friheter og avvekkelser til side, som ikke-jødene har latt komme inn. Vårt rike skal være kjennetegnet ved et så grenseløst maktherredømme, at det til enhver tid og på ethvert sted skal være i stand til å slå ned de utilfredse ikke-jøders motstand. Man kunde innvende at det maktherredømme som jeg taler om ikke lar sig forene med vår tids fremskritt, men jeg vil bevise dere det motsatte.

Hvordan de jødiske frimurerlosjer opnådde sin makt

Så lenge folkene ennå så opp til sine fyrster som til en åpenbaring av den guddommelige vilje, bøide de sig villig under kongens enevelde. Men eftersom vi innpodet i dem tanken om sine egne rettigheter, begynte de å se på kongene som på andre dødelige. Kongene av Guds Nåde mistet i folkets øine enhver betydning. Da vi så hadde

berøvet dem troen på Gud, så sank kronens makt ned på gaten. Her blev den som offentlig eiendom annektert av oss.

Dessuten er vi mestre i den kunst å lede massene og enkelte personligheter efter vår vilje, gjennom passende bearbeidelse i ord og skrift, gjennom listige omgangsformer og andre midler som ikke-jødene ikke har den minste anelse om.

Vår forvaltningskunst hviler på den skarpeste iakttagelse og sønderlemmelse, på en slik finhet i tankerekken, at ingen kan konkurrere med oss. Også i utbyggingen av av våre statsrettslige planer og i våre hemmelige forbunds makt er det ingen som kan måle sig med oss. Bare jesuittene kan på sett og vis sammenlignes med oss. Men da de er et almindelig kjent forbund, så falt det ikke vanskelig for oss å nedsette dem i almenhetens pine. Våre hemmelige forbund vant derved i det stille ennu mere makt. Kan det forresten ikke være likegyldig for verden hvem det er som hersker over den: overhodet for den katolske kirke eller vår maktkonge av Zions blod? Men for oss — det utvalgte folk -- er det riktignok ikke likegyldig.

Hvorfor kan ikke de kristne statene forene sig?

Fra tid til annen kunde et eller annet almindelig forbund av alle ikke-jøder seire over oss. Men mot denne fare er vi beskyttet ved den dypt inngrodde og uovervinnelige tvedrakt mellem ikke-jødene. I løpet av tyve århundrer har vi vært ivrige til å skape motsetninger mellem personer og folk blandt ikke-jødene, og har ivrig opfordret til troshat og rasehat. Takket være denne omstendighet kan ingen kristen stat som optrer mot oss vente å finne understøttelse noenssteds. Enhver annen stat vilde nemlig tro at et forbund mot oss ikke vilde være fordelaktig for nettop denne stat. Vi er nettop så sterke, at man er nødt til å måtte regne med oss. Idag kan maktene ikke engang slutte den aller minste overenskomst sig imellem, uten at vi i hemmelighet har var hånd med i spillet.

Jødene — Det utvalgte folk

«Per me reges regnant » — ved mig hersker kongene. Profetene har lært oss, at vi av Gud selv er utvalgt til herredømme over den

hele verden. Gud har selv gitt oss den nødvendige begavelse til dette, forat vi skulde være vår store opgave voksen. Selv om det opstod et geni i motstanderens leir, og han innlot sig på kamp mot oss, så vilde han allikevel måtte tape. Den nykomne kan ikke måle sig med dem som har gammel erfaring. Kampen mellom oss vilde være så skånselsløs, at verden aldri har sett maken. Men dette geni vilde allikevel være kommet for sent.

Gullet — statsmaskineriets drivkraft

Alle hjulene i statsmaskineriet blir drevet av en kraft, som helt ut er i våre hender: Gullet! Socialøkonomien — som våre lærde har funnet på — har forlengst anvist gullet en overlegen maktstilling.

Monopol i handel og industri

For å kunne herske med uinnskrenket makt, må kapitalen ha monopol på enhver virksomhet i handel og industri. Usynlige hender er allerede idag i ferd må å virkeliggjøre denne plan over hele verden. Når først dette mål er nådd, så vil de næringsdrivende ha vunnet en slik overvekt i statens liv, at de uten å bli forstyrret kan utbytte folket. Idag er det viktigere å avvæbne folkene enn å føre dem i krig. Det er viktigere å bruke de opflammede lidenskaper til vår fordel enn å innskrenke dem. Det er viktigere å opta nye tanker og utlegge dem på vår egen måte, enn som i gamle dager å utrydde dem med ild og sverd.

Kritikkens betydning

Våre hemmelige forbunds hovedoppgave vil bestå i å lamme den offentlige menings motstandskraft ved en negativ og ødeleggende kritikk av alle hendelser. De skal venne menneskene av med å tenke selv **-hva** der kunde bringe dem til oprør mot oss. De skal forsøke å bringe alle åndskrefter til å fortape sig i tomme spillfekterier og ordkløverier.

Talerstolene er skuebrød

Til alle tider holdt bade folket og de enkelte personligheter ordet for jevngodt med gjerningen. De lot sig stille tilfreds med skinnet,

uten å legge merke til om de løfter som blev gitt også gikk i oppfyllelse. Derfor vil vi som skuebrød innrette offentlige talerstoler, hvor det av gode talere blir gjort rede for hvilke ofre vi har bragt for det almindelige fremskritt.

Utmattelsen gjennom vakre taler

Vi vil tilegne oss alle frihetstanker fra alle partier og retninger og gi våre talere i oppdrag å forsvare disse tanker nettop så lenge, til vi har gjort menneskene trett av vakre taler og har opdratt dem til å føle avsky for talere av alle retninger.

Hvordan kan man beherske den offentlige mening ?

For å beherske den offentlige mening må vi så tvil og misnøie. Dette gjør vi på den måte, at vi gjennom lang tid fra de forskjelligste sider lar de mest motstridende synspunkter komme til orde, inntil ikke-jødene ikke lenger greier å finne sig til rette i virvaret. Da vil de komme til den overbevisning, at det er det beste overhodet ikke å ha noen mening om statsrettslige ting, da det store folk mangler det nødvendige overblikk, og at bare de som styrer staten kan overskue det hele. Dette er vår første hemmelighet.

Den annen hemmelighet — og den er for vår saks seier ikke mindre viktig — består i å sørge for at folkets feil og forbrytelser stadig blir flere. Alle dårlige vaner, alle lidenskaper, alle regler for selskabelig omgang må bli satt på spissen på en slik måte, at ikke noen lenger kan finne sig til rette i galehuset. Menneskene vil da ikke lenger forstå hverandre. På denne måte vil det være lett for oss å så splid innen alle partier, å hindre enhver samling av de krefter som kunde stå oss imot, og på forhånd avsvække enhver handlekraft som på noen som helst måte kunde forstyrre våre planer.

Den personlige handlekrafts betydning

Der finnes ikke noe farligere enn personlighetens makt. Hvis han er begavet med skapende åndsevner, så kan en slik personlighet utrette mer enn millioner mennesker som vi har adsplittet og

bragt fra hverandre. Derfor må vi styre det ikke-jødiske samfunds opdragelse på en slik måte, at de i hapløs svakhet lar hendene synke overfor enhver sak som fordrer dådskraft og besluttsomhet. Når alle har frihet til å handle som de vil, er den offentlige handlekraft lammet. Derimot er svære sedelige sammenstøt, skuffelser og uhell uundgåelige.

Overherredømmet

Gjennem alle disse midlene vil vi trette ut ikke-jødene på en slik måte, at de blir tvunget til å tilby oss verdensherredømmet . På grunn av alle våre egenskaper er vi fullt rustet til å ta til oss all statslig makt i verden uten noen skarp overgang, og å danne et overherredømme. I stedet for de nuvrenderende herskere vil vi sette et skrekkens bilde, som vi vil kalle den overstatlige forvaltning. Som knipetenger vil dette billedes armer være utstrakt i alle retninger og representere en så forferdelig makt, at alle folk må bøie sig for vårt herredømme.

Sjette møte

Ikke-jødernes velstand avhenger av de jødiske monopoler

Meget snart vil vi da i handelen sikre oss kjempemessige monopoler, som vil utelukke enhver fremmed konkurranse og være oss en kilde til stor rikdom. Ikke-jødernes store formuer vil avhenge av de jødiske monopoler på en slik måte, at de på den første dag etter den gamle regjerings sammenbrudd vil forsvinne på samme måte som statens betalingsevne (statskreditten). Jeg vil be de her tilstede-værende industri- og handelsmenn å verdsette denne tanke etter dens betydning.

Med alle midler må vi utvikle vårt overherredømmes makt. Dette vårt herredømme må fremstille sig som en beskytterinne og en velgjører overfor dem som frivillig underkaster sig vår makt.

Adelen må fratras jorden

Den ikke-jødiske adel har utspilt sin rolle som makt i staten. I denne henseende behøver vi ikke å regne med den. Men da adelen er store jord eiere og derigjennem inntar en sikret økonomisk stilling som gjør den fullstendig uavhengig, så er den skadelig for oss. Derfor gjelder det for enhver pris å berøve adelen dens jordeiendom. Det beste middel hertil er å forhøye grunnavgiftene og andre skatter, ti derigjennem må det til slutt fremgå en for gjeldelse og overfor- gjeldelse av jorden. Gjennom disse forholdsregler vil den ikke-jødiske adel – som fra ungdommen av ikke er vant til noen innskrenkninger

— meget snart miste sin selvstendighet. På mange måter vil den da snart komme i en slik avhengighet av pengeutlånerne, at den vil gå til grunne.

Handel, industri og spekulasjon

På samme tid må vi gi handel og industri en øket beskyttelse, og i særdeleshet fremme spekulasjonen. Denne tjener oss som motvekt mot industriens tiltagende makt. Uten spekulasjon vilde industrien formere den borgerlige kapital og bidra til hevning på landbrukets niva, da den kunde frigjøre jordeiendommen fra land-bankenes rentetrelldom. Vi må imidlertid make det på en slik måte, at industrien tvert imot berøver landbruket både arbeidskraft og penger, og at spekulasjonen bringer alle verdens skatter ivåre hender. Da vil ikke-jødene være noen fattige djevler, da vil de måtte bøie sig for oss for å få lov til å friste livet.

Forledelse til stort forbruk

For å ødelegge den ikke-jødiske industri, må vi ved siden av spekulasjonen også betjene oss av andre midler. Blandt annet må vi forlede ikke-jødene til et stort pengeforbruk, som ikke står i forhold til deres inntekter. Om mulig må de forledes til et yppig liv, som de til slutt vil ofre alt for å kunne nyte.

Hevning av arbeidslønnen og fordyrelse av levnedsmidlene

Vi må forlede arbeiderne til stadig a stille fordringer om høiere lønn. Men når de får denne vil den ikke bringe dem noen fordel, da vi på samme tid vil sette op prisene på de viktigste levnedsmidlene og andre nødvendige ting. Som påskudd for denne prisstigning vil vi da bruke landbrukets vanskelige stilling.

Lovløshet og fylleri

Grunnlaget for produksjonen i landbruket og i industrien vil vi ødelegge på den måte, at vi venner arbeiderne til lovløshet og til fylleri, og fjerner alle åndelige høitstående krefter blandt ikke-jødene fra landet.

Var sosialøkonomiske læres hemmelige betydning

Forat ikke-jødene ikke før tiden er inne skal erkjenne tingenes sanne tilstand, må vi omhyggelig tilsløre sannheten for dem. Som et middel hertil tjener vare sosialøkonomiske lærdommer. I disse lærdommer ligger det tilsyntelatende en alvorlig streben efter a bedre arbeiderklassens kår ved gjennomførelsen av verdensomfattende økonomiske grunnsetninger.

Syvende møte

Hensikten med de sterke rustninger

De sterke rustninger, så vel som utviklingen av politivesenet, tjener alt sammen til virkeliggjørelsen av våre planer. Vi må sørge for, at det ved siden av oss i alle land bare finnes eiendomsløse og noen få millionærer som er avhengig av oss, og dessuten militær og politi.

Gjæring, fiendskap og strid over hele jorden

Over hele Europa, og gjennom våre forbindelser fra Europa utover hele verden, må vi sette i gang gjæring, strid og fiendskap. Med dette opnår vi en dobbelt fordel: For det første vil alle stater være redd oss fordi de nøie vet, at vi til enhver tid er i stand til enten å fremkalle uroligheter eller å oprettholde den gamle ordning. For det annet vil vi på denne måte skjule alle de tråder, som vi ved hjelp av statsrettslige og økonomiske forhandlinger har spunnet med alle statsledelser. For å opnå dette mål, må vi ved alle muntlige forhandlinger gå frem med den aller største lurhet og listighet. Åpenlyst derimot — i den såkalte offisielle brevveksling — må vi slå inn på den stikk motsatte vei og alltid bestrebe oss på å virke åpne og ærlige og imøtekommende. Hvis vi følger denne fremgangsmåte, så vil de ikke-jødiske statsledelser og folk, som vi har vennet til å ta skinnen for bar mynt, komme til å holde oss for menneskeslektens velgjørere og redningsmenn.

Ikke-jødernes motstand temmet gjennom krigen og den almindelige verdenskrig

Så snart en ikke-jødisk stat våger å yde motstand mot oss, må vi , være i stand til å tvinge dens naboer til å gå til krig mot den. Men hvis naboene akter å gjøre felles sak med ham og gå mot oss, så må vi slippe verdenskrigen løs.

Hell statskunst beror på å holde hensiktene hemmelige

Den høieste lov for enhver statskunst som vil ha hell med sig må være å holde alle foretagender hemmelige. Hvad statsmannen sier behøver 'ikke på noen måte å stå i samklang med det som han gjør.

Pressen og den offentlige mening

Vi må tvinge de ikke-jødiske statsledelser til å understøtte vår bredt anlagte plan , som snart nærmer sig den ønskede fullendelse. Som et middel til dette må vi beskytte den offentlige mening, som vi i hemmelighet gjennom den såkalte siste stormakt — pressen har bearbeidet etter våre hensikter. Med ganske få unntagelser som ikke har noen betydning — er hele pressen i våre hender .

Amerika, China, Japan – frimurerlosjenes verktøi

I noen få ord vil vi nu sammenfatte vår plan til å slå ned de ikke-jødiske statene i Europa: I en av dem vil vi bevise vår makt ved mordanslag, altså gjennom terroristene. Skulde det så komme til et almindelig opprør mot oss i alle europeiske stater, så vil amerikanske, kinesiske eller japanske kanoner svare dem i vårt navn.

Attende møte

Rettspleiens elastisitet

Med alle de kampmidler som motstanderen kan bruke mot oss, må vi også utstyre oss. Derved må vi gjøre oss kjent med alt lureri og med alle knep i lovbøkene. Vi må aldri mangle en begrunnelse, selv når det dreier sig om urettferdige avgjørelser og dommer, som setter den tidligere rettsopfatning på hodet. Alt kommer bare an på at disse grunnleggende rettsavgjørelser blir forkynt i en slik form, at de ser ut som et uttrykk for den høieste sedelige rettsorden.

De jødiske frimurerlosjers hjelpekrefter

Vår ledelse må omgi sig med alle de hjelpekrefter som den civiliserte stat stiller til forføining. Hertil hører fremfor alt journalister, rettslærde, statstjenestemenn, statsmenn og til slutt slike personligheter som har nytt en særlig utdanning i våre fagskoler.

Våre fagskoler og deres mål

Endel meget omhyggelig utvalgte mennesker vil av oss bli innviet i alle samfundslivets hemmeligheter. De vil få utstrakte sprogkunnskaper, og vil bli gjort fortrolig med alle hemmelige tegn og med statskunstens regler. De vil bli lært, hvordan den menneskelige sjel kan erobres, hvordan man slår på de mest skjulte strengene i den menneskelige natur, og hvordan man skal behandle dem som de er kalt til å behandle på denne måte. Til dette hører ikke-jødens særlige ånds-

retning, deres streben, feil, deres lidenskaper og de forskjellige klassers og stenders særlige egenskaper . Toneangivende medarbeidere i våre planer kan naturligvis ikke bli valgt ut av ikke-jødernes rekke . De er jo slett ikke vant til å utføre sine embedsplikter etter ånden. I regelen vet de jo slett ikke hvad det dreier sig om, og likeså lite, hvad der er nødvendig. Ikke-jødiske embedsmenn underskriver ofte aktstykker uten at de overhodet har lest dem. De tjener staten, dels av ærgjerrighet, dels av egen nytte, men uten noe egentlig mål.

Økonomer og millionærer

Vi vil omgi vår ledelse med utallige økonomer. Den socialøkonomiske undervisning blir derved det viktigste fag ved jødernes opdragelse og undervisning. Vi vil opdra en stor mengde bankfolk, fabrikkherrer og pengemenn og fremfor alt millionærer. For i virkeligheten blir jo allting avgjort av pengenes makt.

Hvem skal vi betro de ansvarlige statsstillinger til ?

Så lenge vi ikke uten betenking kan overlate de ansvarlige statsstillinger til våre jødiske brødre, vil vi bare gi dem til slike personer hvis fortid og karakter garanterer for dem. Til dette hører, at det er en gapende avgrunn mellom dem og folket. Disse stillinger kan vi bare betro til slike personligheter , som ikke har annet å vente enn døden eller landflyktighet hvis de ikke fulgte våre anvisninger. De må være rede til og villig til å forsvare våre interesser inntil siste andedrag.

Niende møte

Bruken av våre grunnsetninger ved folkenes opdragelse

For planmessig a bearbeide folkene må vi ved anvendelse av våre grunnsetninger ta hensyn til de enkelte folks egenskaper, og til det område hvori de lever. Det vil ikke føre til noe å bruke våre grunnsetninger pa nøiaktig samme måte overfor alle folk, så lenge det nødvendige forarbeide ikke er gjort. Men hvis dere går meget forsiktig til verks, så vil dere opdage at et tiår er tilstrekkelig til å ødelegge selv den sterkeste karakter. Da kan vi telle et nytt folk til rekken av dem som vi allerede har underlagt oss.

Frimurerlosjenes løsen

Det gamle liberale slagord «Frihet, likhet og brorskap» -**som** jo i grunnen blev satt inn i verden av vare gamle zionistiske losjer — vil vi så snart vi er kommet til makten bare gi gyldighet for en høiere åndens verden, som ikke befinner sig på jorden. Vi vil si: «Rett til frihet. Plikt til likhet. Brorskap som forbillede», og dermed ta tyren ved hornene. I virkeligheten har vi jo allerede undergravet enhver annen herskermakt enn vår egen, ennskjønt der ennu finnes mange herskere og statsledelser. Hvis en eller annen stat reiser sig til protest mot oss idag, sa skjer det bare for formens skyld, og for det meste med vårt vidende og vilje.

Antisemitismens betydning

Vi trenger antisemitismen for å holde våre brødre i de underste samfundslag sammen. Jeg vil ikke komme nærmere inn på dette her, da vi jo allerede har talt om dette problem gjentagne ganger.

De jødiske losjers maktherredømme

I virkeligheten er det ingen ting som kan hindre oss. Vårt overherredømme står utenfor alle rettslige skranker ; deres grunnvoll står så fast at det bare kan betegnes med kraftordet: Maktherredømme. Med full overbevisning kan jeg si, at det er *vi* som for tiden er lovgivere, det er *vi* som dømmer og har den utøvende myndighet, det er *vi* som straffer og benåder, det er *vi* som sitter høit til hest som førere for alle hære. Vi er ledet av en fast vilje , som vi har tatt i arv fra et mektig parti som idag er helt avhengig av oss. Vi er i besiddelse av en utemmelig ærgjerrighet, en brennende havepsyke, en skånselsløs hevngjerrighet og et sammenbitt hat.

Redselen — terroren

Fra oss utgår redselen — den alt omfattende terror.

Hvem tjener de jødiske losjer ?

I vår tjeneste står folk av alle synsmåter og alle retninger: monarkister, liberale, demokrater, socialister, kommunister og alle slags utopister. Vi har spent dem alle sammen for vår vogn. Enhver av dem undergraver på sitt sted de siste rester av statsmakten og den bestående rettsorden. Derved kommer alle stater i forvirring. Alle lengter etter ro og er villige til å bringe ethvert offer for den kjære freds skyld. Men vi lar dem ikke komme til ro, før de åpent og betingelsesløst har anerkjent vårt verdensherredømme. Folket stønner og lengter etter en løsning av de sociale spørsmål ved hjelp av en almindelig forståelse mellom folkestatene. Men da alle folk er delt op i partier og da partikampene krever mange penger, er alle partier avhengige av oss. For vi jøder er de eneste som har penger.

Seende og blinde krefter utenfor jødedommen

Vi kan frykte at de herskendes seende krefter og folkets blinde kraft forener sig utenfor jødedommen. Men vi har truffet alle forsiktighetsregler for å hindre denne mulighet. Mellom begge disse krefter har vi bygget op en mur bestående av det gjensidige redselsvelde . På denne måte blir folkets blinde masse vår støtte. Vi og bare vi alene kan tjene dem som førere og til slutt bruke dem til våre formål.

Vårt fellesskap med folket

Forat det blinde folk ikke skal trekke sig unda vår ledelse, må vi fra tid til annen tre i den aller nærmeste forbindelse og fellesskap med det. Hvis dette ikke lar sig gjøre personlig, så må det skje gjennom våre påliteligste brødre. Når vi først er kommet til makten, så vil vi personlig tale til folket på gater og streder og lære det op til å tilegne sig den opfatning av statsrettslige spørsmål, som tjener våre formål.

Ingen kan bevise hvad der blir lært barna i folkeskolen. Men det som regjeringens representant eller herskeren selv sier til folket, det går som en løpeild over hele landet.

Den liberale vilkårlighet

For ikke å ødelegge ikke-jødenes stats- og samfunnsinnretninger alt for tidlig, har vi gatt meget forsiktig til verks. Vi har først grepet fatt i de drivfjærer som holder det hele i gang. Disse drivkrefter var strengt, men rettfærdig fordelt. Men vi erstattet dem med den liberale vilkårlighet, som spotter enhver orden. På denne måte undergrov vi domstolenes rettfærdighetssans, valgordningen, pressen, den personlige frihet og fremfor alt folkets opdragelse, utdannelse, som var hjørnesteinen for dets virkelige frihet.

De falske lærdommer

Vi har fordummet, forført og fordervet den ikke-jødiske ungdom. Dette mål nådde vi ved å bygge vår opdragelse på falske grunnsetninger og lærdommer, hvis falskhet vi var fullt klar over, men som vi til tross herfor eller nettop av denne grunn lot anvende .

Fortolkningen av lovene

Da vi ikke plutselig kunde forandre de bestående lovene, har vi ødelagt deres hensiktsmessighet og fornuft ved motstridende fortolkninger. På denne vei har vi hatt mere hell enn vi hadde ventet. Først blev lovene gjort uforståelige ved all denne fortolkning, også blev de litt efter litt forandret og endret til det motsatte. Statsledelsen mistet enhver oversikt, og kunde til slutt ikke finne sig til rette i lovgivningen, så forvirret og selvmotsigende var den blitt. Siden den tid ser man det som noe høiere og verdifullere hvis et menneske kan rettferdiggjøre sig ut fra sin egen samvittighet, mens rettferdiggjørelsen fra loven har mistet enhver moralsk betydning .

Hovedstadenes undergrunnsbaner

Dere kunde innvende, at ikke-jødene Kunde falle over oss med våben i hånd under sin forbitrelse, hvis de før tiden opdager hvordan alt henger sammen. For dette tilfelle har vi et siste, forferdelig middel i våre hender, som må få selv de tapreste hjerter til å skjelve. Snart vil alle hovedstæder i hele verden være gjennomgravet av undergrunnsbaner . Fra disse undergrunnstunneler vil vi i fall det opstår fare for oss sprengning i luften hele byene med regjeringene , de offentlige innretninger museene og arkivene, og ikke-jødene med all deres eiendom.

Tiende møte

Skinnet i statskunsten

Denne gang begynner jeg med en gjentakelse av en av mine tidligere anførsler, ifølge hvilke statsmennene og folkene må nøie sig med skinnet i statskunsten . Hvordan skulde de forresten også kunde lære tingenes virkelige tilstand å kjenne , eftersom deres representanter hovedsakelig bryr sig om å leve godt og rikelig? For oss er kjennskapet til denne omstendighet av den aller største betydning. Hvis vi utnytter den riktig, sa kan vi høste store fordeler av det ved forhandlinger om statsmaktens fordeling, om ordets frihet, om pressen og troen, om sammenslutningers rettigheter, om likhet for lovene om personens og eiendommens og boligens urørlighet , om beskatningen og om lovenes tilbakevirkende kraft. Over alle disse spørsmål kan man aldri åpent og hensynsløst tale med folket . Hvis det er uomgjengelig nødvendig å berøre disse spørsmål, så må det fra vår side bare skje med almindelige talemåter. Herved må vi særlig vokte oss for å opregne de såkalte folkerettigheter enkeltvis. Vi kan si noe sant som at vi anerkjenner grunnlagene for den bestående rettsorden . En så tvetydig erklæring binder oss ikke på noen måte. Den tier med hovedsaken og gir oss anledning til fra tid til annen å la en grunnsetning som ikke passer for oss falle eller i det minste å endre den. Er derimot « folkerettighetene» engang optellet, sa blir de betraktet som om de allerede bestod.

Storhet i nederdrektheten

Folket elsker og ærer i statsmennene vesentlig dådskraften, selv om den er parret med overgrep. « Det var nederdrekthet », sier det, « men

allikevel lurt» . Eller : «Det er alt sammen svindel. Men det er flott laget — en grenseløs frekkhet.»

Vi jøder regner med å kunne vinne alle folk for oss for opprettelsen av en fullstendig ny statsbygning, slik som den lenge har foresvevet oss. Derfor må vi fremfor alt sørge for at våre førere er personligheter som går løs på sitt mål med en eksempelløs dristighet og ånds- kraft. Da vil vi bryte ned enhver motstand på vår vei.

Hvad lover statsomveltningen frimurerne ?

Når vi har gjennomført den statsomveltning som vi har planlagt, vil vi si til folkene: «Det er alt sammen gått forferdelig til. Dere er alle sammen utmattet av lidelse og vrede. Se: Vi vil fjerne årsakene til deres lidelser: Folkenes avsondrethet, landegrensene, de forskjellige pengesystemene. Naturligvis kan dere dømme oss. Men deres dom vilde nødvendigvis bli urettferdig i fall dere skulde felle den uten først alvorlig a ha prøvet de innretninger som vi byr dere.» Da vil de juble til oss og full av begeistring bære oss på hendene. Den almindelige folkeavstemning, som vi så lenge planmessig har forberedt, og med hvis hjelp vi rettmessig kan sikre vårt herredømme, vil gjøre sin siste store tjeneste. Folkene vil enstemmig erklære sig for oss, f or å prøve oss før de feller noen dom over oss.

Almindelig valgrett

For å nå dette mål må vi i forveien innføre den almindelige valgrett uten hensyn til stand og formue. Da har massen alt å si, og da den i virkeligheten blir ledet av oss, så opnår vi gjennom den det ubetingete flertall, som vi aldri vilde opnå hvis bare de dannete og besiddende klasser skulde velge.

Selvbestemmelsesrett

Efterat vi så har innpodet i massene begrepet selvbestemmelsesrett, vil vi ødelegge betydningen av den ikke-jødiske familie og dens opdragende verdi. Vi vil vite a forhindre, at det ut av ikke-jødernes rekker fremstår fremtredende personligheter. Og skulde de allikevel

vise sig, så vil massen som er ledet av oss ikke la dem komme frem men ved den første beste leilighet skrike imot dem. Massen vil jo være vant til bare å følge oss, fordi vi betaler dens lydighet og oppmerksomhet godt. På denne måten vil vi skaffe oss en blindt adlydende makt, som slett ikke vilde være i stand til å sette sig imot viljen til de av våre representanter som vi har betrodd massens ledelse. Folket vil villig underkaste sig deres herredømme, fordi den vet, at den fra dem til enhver tid kan få arbeide, penger og andre fordeler.

Frimureriets høitbegavede leder

Planen for vår ledelse må komme fra en eneste manns hode, for det kan aldri få noen fast form hvis utallige hoder skal arbeide med den. Derfor har vi vel tillatelse til å få vite hvad det er som skal utføres, men vi må aldri gi oss til å bedømme eller kritisere forskriftene. Ellers kunne vi ødelegge hele den stor plan, sammenhengen mellem dens enkelte deler og virkningen av hvert enkelt punkt hvis hensikt er skjult for oss. Hvis vi underkaster et slikt arbeide tallrike meningsfellers bedømmelse og avstemning, så vil den uundgåelig bære spor av tallrike misforståelser. For enhver er ikke i stand til å utgrunde den dype hensikt og sammenheng i det hele. Det er tilstrekkelig for oss, at våre planer blir utarbeidet med full kraft og derefter konsekvent blir fulgt. Derfor må vi ikke kaste var leders åndssterke arbeide ut til til svinene, og ikke engang i den engere krets underkaste den noen kritikk.

Disse planene vil foreløpig ikke omstyrte de bestående innretninger i staten. De vil bare forandre deres økonomiske grunnlag og i sammenheng hermed målet for deres virksomhet, så at de til slutt helt og fullt tjener våre formål.

Statsinnretningene og deres opgaver

I alle stater finnes under forskjellige benevnelser omtrent de samme innretninger: Folkerepresentasjon, ministerier, statsråd, høiesterett, lovgivende og utøvende makt. Jeg behøver ikke nærmere å forklare forholdet mellem disse statsinnretninger for Dem. Det er

Dem godt kjent fra før. Jeg ber Dem bare holde fast på, at enhver av disse innretninger har en viktig oppgave å utføre i statslivet. Med ordet «viktig» mener jeg her ikke vedkommende statsmyndighet, men dens oppgave. Følgelig er ikke statsmyndighetene viktige, men de oppgaver som de skal fylle. Statsmyndigheten har fordelt alle de viktigste grener av statslivet mellom sig: forvaltningen, lovgivningen og den utøvende makt. Derfor utøver de i statslegemet den samme funksjon som lemmene i den menneskelige kropp. Sa snart vi har beskadiget et viktig ledd i statsmaskineriet, vil hele maskineriet komme i uorden og til slutt falle sammen, ganske som menneskene kan dø gjennom sykdom i en av de viktigste kroppsdelene.

Liberalismens gift

Efterat vi har innpodet liberalismens gift i statslegemet, har hele den statsrettslige bygning forandret sig. Idag er alle stater an grepet av en dødelig sykdom, nemlig ødeleggelsen av blodet og rasen. Vi behøver bare a vente på den siste dødiskamp.

Forfatningen som partikampens skole. folkestyrets tidsalder. Presidentene som frimureriets dukker

Mens ikke-jødenes redning vilde bero pa oprettholdelsen av et sterkt kongedømme, skapte liberalismen de såkalte forfatningsmessig styrte stater. Enhver forfatning er –som dere godt vet –en høiskole for all slags hat og strid og ufruktbar partikamp, som lammer statens kraft og berøver den enhver personlighets verdiskapende livsytringer. Folkerepresentasjonene konkurrerte med pressen om a dømme kongene og herskerne til uvirksomhet og maktløshet. På denne måte blev de til slutt sa overflødige i folkets øine, at det var en lett sak a styrte dem . Derefter begynte folkestyrets tidsalder , hvor vi erstattet de gamle ættekongene med dukker, som vi under navnet «presidenter» utsøkte blandt dem som var oss slavisk hengivne i folket. Det er denne sprengbombe som vi har lagt under grunnmurene ikke bare hos ett, men hos alle ikke-jødiske folk.

Presidentens ansvarlighet

Snart vil vi innføre den grunnsetning, at presidentene skal være ansvarlig for sine handlinger. Da behøver vi ikke lenger legge på oss noen som helst band ved gjennomførelsen av våre forholdsregler, da ansvaret helt vil falle på våre dukker. Oss kan det jo bare være til det gode, når det blir tynnere i rekken blandt dem som streber efter makt. Vi kan tilmed forutse at det kan bli vanskelig å finne skikkede personligheter for presidentstillingene. Av dette forhold kan det bare opstå uro, som endelig vil rive statene i stykker.

Panama. Folkerepresentasjonens og presidentens rolle

For å opnå dette av oss ønskede utfall, må vi sørge for at det blir valgt slike menn som presidenter, som i sin fortid har et eller annet mørkt punkt, et eller annet « Panama » . Da har vi dem helt i vår hånd, da er de blinde verktøi for vår vilje. På den ene side må de stadig gå omkring og være redd for at vi vil komme med avsløringer som vilde gjøre dem umulige. På den annen side vil de som ethvert annet menneske ha det meget forståelige ønske om å holde sin opnådde maktstilling så lenge som mulig og så lenge som mulig nyte de forrettig heter og den ære som blir tilstått presidentene. Folkerepresentasjonen , hvor det sitter sa mange av presidentens venner og meningsfeller, vil tjene ham som dekning i ryggen . Den vil velge ham og forsvare ham. Men for at folkerepresentasjonen ikke skal få makt over presidenten , vår dukke, vil vi gi ham personlig rett til å foreslå nye lover eller til å endre gamle lover. Da vil presidentens makt naturlig nok bli en skyteskive for utallige angrep. Men vi vil gi ham et middel til selvforsvar i hendene, idet vi gir ham rett til å oppløse folkerepresentasjonen og appellere til folkets avgjørelse gjennom nye valg. Dette samme folk, hvis flertall blindt følger vare anvisninger. Uavhengig av dette vil vi gi presidenten rett til å erklære krig i statens navn. Denne rett vil vi begrunne med, at presidenten som fører for hele forsvarsmakten til enhver tid må være i stand til å forføie over den, da han som statens ansvarlige representant har plikt til å beskytte den nye forfatning mot angrep og å forsvare folkestatens nye frihet.

Frimurerlosgjene som lovgivere

Det er uten videre klart, at under slike omstendigheter er nøkkel til helligdommen i våre hender. Det er ingen undtagen oss som kan lede lovgivningen.

Folkestyrets nye forfatning

Under påskudd av å bevare statshemmeligheter må vi ved innførelsen av den nye forfatningen frata folkerepresentasjonen rett til å stille spørsmål om regjeringens statsrettslige forholdsregler. Dessuten vil vi i den nye forfatning innskrenke tallet på folkerepresentanter til et minimum. Derved opnår vi samtidig en avkjøling av lidenskapene i alle statsrettslige spørsmål. Hvis disse lidenskaper mot vår forventning skulde flamme op selv hos det lille mindretall som vi tillater forhandling om slike spørsmål, så vil vi sende dem hjem igjen og ved hjelp av en almindelig folkeavstemning sikre oss et oss hengivent flertall.

Presidenten vil ha til opgave å utnevne formannen såvel i representantenes hus som i senatet, og også deres stedfortredere. Vi vil avskaffe den ordning at folkerepresentasjonen sitter sammen gjennom lengere tid, og i stedet innføre kortere møteperioder på noen måneder. Dessuten vil presidenten som bærer av den utøvende makt ha rett til å oppløse eller innkalle folkerepresentasjonen. I tilfelle denne blir oppløst, kan presidenten efter behag utsette innkallelse til nye møter. For å sikre presidenten mot at han før opfyllelsen av våre planer blir trukket til ansvar for en slik handling, som jo strengt tatt er ulovlig, lar vi ministrene og andre høie embedsmenn råde til å omgå presidentens forføininger ved selvstendige forholdsregler, som de imidlertid selv må bære ansvaret for. Slike særlige fullmakter anbefaler vi gitt til høiesterrett, til statsrådet eller ministerrådet, men ikke til noen enkelt personlighet.

Presidenten vil alltid tyde de bestående lover på en måte som passer oss, hvis disse lover tillater forskjellige tolkninger. Han vil sette dem ut av kraft, når vi gjør ham opmerksom på at en slik forholdsregel er nødvendig. Dessuten vil han ha rett til å foreslå nye lover

av kort varighet , ja, selv endringer i forfatningen. Til begrunnelse behøver han bare å si, at hans handlinger er nødvendige av hensyn til statens høieste velferd .

Overgangen til losjenes herredømme

På denne måte vil vi således litt etter litt, skritt for skritt, kunne ødelegge alt det som vi til å begynne med, ved begynnelsen av vårt usynlige herredømme, måtte opta i folkestatenes forfatning. Litt etter litt vil ethvert spor forsvinne av enhver forfatningsmessig rettighet, inntil endelig den tid er kommet, da vi åpent kan rive til oss enhver regjeringsmakt og åpent erklære vårt diktatur.

Forkynnelsen av verdensherskeren

Anerkjennelsen av vår verdenshersker kan skje allerede før vi har satt alle forfatninger til side. Det gunstigste øieblikk dertil vil være kommet når folkene lenge har vært plaget av indre uroligheter — fremkalt av oss — og gjennom sine herskeres vanmakt har mistet enhver tillit til dem. Da vil de rope til oss: « Avsett disse og gi oss en eneste verdenshersker , som kan forene oss alle sammen og tilintetgjøre årsakene til den evige strid : Motsetningene mellom folkene, motsetningene mellom de forskjellige trosbekjennelser, statenes grenser og deres bestrebelse på å utvide disse. En verdenshersker, som endelig kan bringe oss den fred og ro som vi forgjeves håpet på fra våre herskere og folkerepresentasjoner. »

Utbredelse av sykdom og andre renker fra losjenes side

Dere vet selv meget godt, at det trenges et langt og utrettelig arbeid for å bringe folkene til et slikt utbrudd. Uten opphold må vi i alle land arbeide for å forgifte folkenes forhold til hverandre, vi må ødelegge folkene så grundig gjennom misunnelse og hat, gjennom strid og krig, ja selv gjennom savn og hunger og utbredelse av sykdommer, at ikke-jødene til slutt ikke ser noen annen utvei enn helt ut å bøie sig for vårt herredømme.

Hvis vi gir folkene et eneste øieblikks ro, så vil kanskje det efterlengtede øieblikk aldri komme.

Ellevte møte

Den nye forfatnings grunnsetninger

Statsrådet vil på sett og vis understreke herskerens makt. Som den synlige del av den Iovgivende makt vil det tilfalle det å utarbeide i alle enkeltheter ordlyden av herskerens forordninger og lover. Grunnsetningene i den nye forfatning vil altså være, at *vi* ska! skrive Iovene og *vi* skal dømme. Dette vil skje: 1) gjennom beslutninger i Iovgivende forsamlinger, som vi har gitt de nødvendige anvisninger i form av « forslag». 2) Gjennom almindelige forordninger utstedt av presidenten, beslutninger av senatet og statsrådet, de siste i form av ministerdekreter. 3) Gjennom utnyttelse av det best egnede tidspunkt for et statskupp.

Noen enkeltheter ved den kommende revolusjon

Efterat vi nå har skildret arten av våre foretagender i store trekk, Vil vi snakke om noen enkeltheter som skal hjelpe oss til en fullstendig seier. Med disse enkeltheter mener jeg pressefrihten, retten til å slutte sig sammen i organisasjoner, samvittighetsfrihet, den almindelige like stemmerett og meget annet, som umiddelbart efter statskuppet vil forsvinne fra menneskehetens åndelige rustningskammer eller i det minste vil bli endret fra grunnen av. Statskuppet gir oss den eneste mulighet til a innføre den forfatning som vi ønsker med et eneste slag. Enhver senere merkbar forandring innebærer store farer. Hvis de bringer store innskrenkninger og blir gjennomført med stor strenghet, så kan menneskene bli drevet til fortvilelse av frykt for en ennu sterkere forverrelse av deres stilling. Men hvis vi inn-

fører lettelse av de tidligere bestemmelser, så vil man si at vi har innsett vår urett, og da er tilliten til vår ufeilbarlighet tapt for alltid. Eller de vil si, at vi er blitt redde og derfor viser imøtekommenhet. Ingen vil være oss takknemlig, for enhver vil holde innrømmelsene av lettelse for å være en selvfølgelig plikt for oss. Enhver forandring av den nye forfatning kan altså bare skade oss. Derfor må vi meget heller påtvinge de ikke-jødiske folk den nye forfatning som et hele i det øieblikk da de er bedøvet av det nettop fullførte statskupp og ennå ikke har samlet sine krefter. Den nye forfatning må bli fremstillet for dem som en jernhard nødvendighet, slik at selv den ringeste motstand vilde være hensiktsløs. De må allerede fra begynnelsen av opgi ethvert håp om at der skal bli tatt hensyn til deres ønsker og meninger, og de må komme til den slutning, at vår stilling er sterk og absolutt sikker. De skal merke at vi er fast bestemt på skånselsløst å bruke de maktmidler som står til vår rådighet, og at vi med den største strenghet vil kvele selv den minste spire til motstand. Når ikke-jødene først er kommet til erkjennelse av at vi har revet hele makten til oss og at vi kort og godt avslår å dele den med dem, så vil de lukke øinene av redsel og uten å gjøre noe vente på hvordan tingene vil utvikle sig.

Ikke-jødene er kveg

Ikke-jødene er en kveghjord, men vi jøder er ulvene. Vet dere, mine herrer, hvordan det går med sauene når ulvene bryter inn i flokken? . . . De vil lukke øinene og også holde sig rolige fordi vi vil love dem at vi vil gi dem alle røvede friheter tilbake så snart vi har slått ned fredsfjenden og tatt makten fra alle partiene. Behøver jeg å si Dem, hvor lenge ikke-jødene må vente på å få sine rettigheter tilbake?

De hemmelige jødiske losjers åpne løgner

Vi har uttenkt en løgnaktig statslære og utrettelig innpodet den i ikke-jødene, uten å gi dem tid til å tenke sig om. Dette skjedde av den grunn, at vi bare kunne nå vårt mål ad omveier, da den rette vei overgår våre adspredte stammers kraft. Til dette mål har vi bygget op de hemmelige jødiske frimurerlosjer. Ingen kjenner dem og

deres mål, og slett ikke det ikke-jødiske kveg som vi har gitt adgang til våre frimurerlosjer for å strø deres Landsmenn sand i øinene.

Gud har gitt oss — sitt utvalgte folk — den nåde å bli spredt over hele jorden. idenne vår stammes tilsynelatende svakhet ligger vår store styrke, som allerede har bragt oss til verdensherredømmets terskel. Grunnsteinen er allerede lagt. Det gjelder nå bare å fullende byggverket.

Tolvte møte

Hvad er friheten i de jødiske losjers tyding ?

Det er allerede sagt og skrevet så meget om ordet « frihet» . Vi forstår det slik: Frihet er retten til å gjøre det som loven tillater. En slik tolkning av begrepet gir friheten helt i våre hender, da vi behersker hele lovgivningen og efter behag kan innføre eller opheve lover.

Pressen og det fremtidige jødiske verdens herredømme

Hvilken oppgave utfører pressen? Den tjener til å opflamme folkets lidenskaper på den måten som vi ønsker det, eller fremme egoistiske partiformal. Den er hul, urettferdig og forløiet. De fleste mennesker vet slett ikke hvem pressen egentlig tjener. Vi jøder har bragt den til å tjene våre formål, når vi først er kommet til makten vil vi helt legge den i lenker og ubarmhjertig straffe ethvert angrep på oss. Den nuværende tilstand er jo dog helt selvmotsigende : På den ene side koster den nødvendige gjennomgåelse av alle bøker, tidsskrifter og aviser den ikke-jødiske stat en masse penger. På den annen side lar den sig av aktelse for den såkalte « pressefrihet» til smusse av enhver blekksprut , uten å skride inn mot ham. Vi vil vite å forsvare oss mot den slags, og på samme tid skaffe staten en betydelig inntektskilde ved opsynet med den offentlige mening. Det vil for det første skje på den måte, at vi belegger trykksaker av enhver art –som aviser, tidsskrifter og bøker – med en stempelavgift . Bare dette vil innskrenke det altfor store antall. Videre vil vi forlange en betydelig garantium av ethvert avisforlag og ethvert boktrykkeri,

som vi i tilfelle angrep på oss helt eller delvis kunde inndra. Nu kunde jo kanskje enkelte partier være villige til å ofre betydelige penge-summer, for å få lov til å utbre sine meninger offentlig. Men også mot dette vil vi ha et middel: Så snart en avis angriper oss for annen gang, blir den undertrykket. Ingen skal ustraffet røre ved vår hellige ufeilbarlighet. Som begrunnelse for undertrykkelsen og forbudet mot en avis eller et tidsskrift vil vi alltid bruke den talemåte, at den uten grunn har opviglet den offentlige mening. Jeg ber Dem ellers å være opmerksom på, at det også vil komme angrep på oss fra slike aviser som vi selv har grunnlagt. Men slike angrep vil alltid innskrenke sig til slike punkter som vi selv har bestemt oss for å forandre.

Sensuren av aviser, tidsskrifter og bøker. Nyhetsbyråene

Ingen avis og intet tidsskrift eller bok vil kunne utkomme uten å gå igjennom vår sensur. Dette mål blir allerede til dels nådd derigjennom at nyhetene fra hele verden strømmer sammen i noen enkelte nyhetsbyråer, hvor de blir bearbeidet før de blir sendt videre til de forskjellige aviser, myndigheter o. s. v. Disse nyhetsbyråene vil litt efter litt helt komme i våre hender og bare offentliggjøre det som vi forskriver dem. Det er allerede lykket oss å beherske det ikke-jødiske samfunds tankeverden på en slik måte, at nesten alle ikke-jøder ser på verdensbegivenhetene gjennom de farvede brillene som vi har satt på dem. Allerede i dag er det ingen stat på hele jorden som er i stand til å hindre, at vi får kjennskap til alt det som de i sin dumhet kaller statshemmeligheter. Ingen lås og ingen slå er sterk nok til å hindre oss i å komme inn, intet hemmelig skap er sikkert for våre undersøkelser. Hvordan vil det bli, når vårt herredømme over hele verden er blitt anerkjent i vår verdensherskers person?

Vi vil igjen tale om pressens fremtid. Enhver forlegger, trykker eller bokhandler vil være tvungen til å skaffe sig en særlig tillatelse til å utøve sitt yrke. Ved den ringeste forseelse mot våre anvisninger vil denne tillatelse igjen bli inndratt. På denne måte vil det trykte ord bli et verktøi i vår regjerings hånd. Denne regjering vil ikke tillate at folket fortaper sig i fruktesløse drømmer og det angivelige «fremskritt»s goder.

Hvad betyr „fremskritt" i de jødiske losjer

Enhver av dere vet, mine herrer, at liberalismens tåkelignende løfter er brostenene på veien til det vanvittige drømmeri, som ophever enhver tukt og orden i menneskenes forhold til hverandre og til staten. Fremskrittet eller rettere sagt fremskrittstanken førte til lovløshetens lære, da den satte til side menneskenes tidligere avhengighetsforhold uten å overbevise dem om nødvendigheten av en ny underordning. Alle såkalte fremskrittsmenn er omstyrtere av samfundet. Om de ikke er det i sine gjerninger, så er de det i det minste i sine synspunkter. Enhver av dem jager efter et eller annet frihetens fata morgana og ender til slutt i den rene vilkårlighet. Det vil si, i fornektelsen av alle nuværende innretninger bare for fornektelsens skyld.

Ennu mer om pressen

Vi kommer igjen tilbake til pressen. Avisene og overhodet alle trykksaker vil vi — ved siden av garantisummen — belegge med en stempelskatt efter sideantallet. For flyveblad og tidsskrifter under 30 sider vil vi innføre dobbelt beskatning og en særlig fortegnelse. Dermed håper vi på den ene side å innskrenke flyvebladenes og tidsskriftenes antall, som under alle omstendigheter utbrer den verste gift. På den annen side vil forfatterne bli tvunget til å skrive så omfattende avhandlinger, at de allerede på grunn av den høie pris bare vil finne få lesere. Men det som vi selv vil gi ut for å opdra menneskene i den ønskede åndsretning, det vil være så billig at det finner rivende avsetning. Skatten vil avsvække folkets skrivekløe, mens straffene vil bringe forfatterne i avhengighet av oss. Ti enhver forlegger og boktrykker vil være forpliktet til å innhente de av oss innsatte myndigheters tillatelse, før de antar et arbeide. På denne måten vil vi til rette tid få vite om angrep som er planlagt mot oss og være i stand til å ta enhver slagkraft fra dette angrep, idet vi i forveien treffer de forholdsregler som blir forlangt eller i det minste forkynner at vi akter å gjøre det. Når dette er skjedd, kan vi nekte tillatelse til trykning av angrepet. Vi vil gjøre det under det påskudd at angrepet er rettet mot dårlige tilstander som regjeringen allerede er i ferd med å rette på. Under visse omstendigheter kan en forsinket offentlig-

gjørelse av angrepet bare være heldig for oss, da det på den måten frivillig kommer til å bevidne at regjeringen er våken og allerede er i full gang med å rette på de dårlige tilstander.

Tidsskrifter og aviser er de to beste midler til å beherske åndslivet. Av denne grunn vil vår regjering erhverve sig eiendomsretten til de aller fleste tidsskrifter og aviser. Fremfor alt vil regjeringen på denne måte motvirke den private presses skadelige innflytelse, og jevnt og sikkert innvirke på folkets stemning og ånd. For hver ti aviser og tidsskrifter som er i privat eie, vil det være trede som vi selv har grunnlagt. Dette må naturligvis ikke bli kjent i offentligheten. Våre aviser og tidsskrifter må utadtil tilsynelatende tilhøre forskjellige retninger, ja, de må til og med bekjempe hverandre. Alt sammen for å erhverve sig tillit hos ikke-jødene, som ikke aner noen ting, og å lokke dem alle i fellen og uskadeliggjøre dem.

På første plass må de av myndighetene utgitte aviser og tidsskrifter stå, hvis oppgave det er å forsvare våre interesser til enhver tid og i alle tilfelle. Deres innflytelse vil derfor være forholdsvis liten.

På annen plass vil de halvoffisielle blad komme, som vinner de likegyldige og dovne for oss.

På tredje plass vil vi ha våre tilsynelatende motstandere. Det må i det minste være *ett* blad, som utadtil står i den aller skarpeste motsetning til oss. Våre virkelige motstandere vil holde denne tilsynelatende motstand for ekte. De vil se på de folk som gir bladet ut som sine meningsfeller, og gi sig til kjenne for dem. Altså for oss.

Våre aviser vil tilhøre de forskjellige retninger. Vi vil ha adelige borgerlige, liberale socialistiske og selv oprørske blad og underholde dem alle sammen. Pressen vil, som den indiske guden Vishnu, ha hundre armer. Fra hver enkelt vil hvert eneste pulsslag bli følt i en eller annen åndsretning. Så snart et pulsslag slår sterkere, så vil de usynlige hender styre tilhengerne av denne retning efter våre ønsker. Til intet er lettere enn å styre en oprørt mengde som handler uten eftertanke. Enhver tosk som tror sig å representere sin partiavis' meninger, vil i virkeligheten gi uttrykk for *våre* meninger eller i det minste de meninger som passer oss best i øieblikket. De innbiller sig at de følger sitt partis retningslinjer, og merker ikke at de marsjerer bakom et flagg som vi bærer foran dem.

For å kunne lede vår hær av aviser på denne måte må vi gå frem med

den ytterste forsiktighet . Under navnet « Presseforbund » vi! vi samle tallrike journalistforeninger , som for en stor del blir grunnlagt av oss. I dette presseforbund vil våre folk umerkelig utgi de forskjellige løser, angi tonen og føre det store ord. I kritikken av våre bestrebelse vil våre aviser alltid være overfladisk og aldri gå tingene nærmere etter i sømmene. De må føre en blott og bar ordkamp med de av myndighetene sine utgitte aviser, for å bringe oss til å gi en nærmere rede-gjørelse for ting som vi holder for uhensiktsmessig å meddele offentlig med en gang. Naturligvis må denne fremgangsmåte bare brukes hvor det er fordelaktig for oss.

De tilsynelatende angrep på oss har også et annet formål: De skal få folket til å tro, at det er i besiddelse av full talefrihet og trykkefrihet. Hvis vi så i den fiendtlige presse virkelig blir anklaget for undertrykkelse av pressfriheten, så har årene tillitsmenn et lett spill. De vil si, at disse blad fremkaster vanvittige påstander og kommer med personlige angrep, fordi de mangler saklige argumenter mot oss og mot våre forholdsregler.

Da de virkelige forhold ikke kommer frem i offentligheten, så vil vi gjennom en slik opførsel vinne folkets tillit . Støttet på denne tillit vil vi i alle statsrettslige spørsmål efter behov oprøre eller berolige, overbevise eller forvirre den offentlige mening. Snart vil vi trykke sannheten, snart løgn, snart kjensgjerninger og snart beriktigelser — alt eftersom hvordan beretningen blir mottatt. Det hører til våre grunnsetninger alltid forsiktig å føle oss frem, før vi setter foten på jorden. Som en følge av disse forholdsregler i pressen vil vi ganske sikkert beseire våre motstandere . I alvorlige tilfelle vil vi slett ikke stille noe blad til deres forføining, hvori de kan uttrykke sin mening. Da vil vi jo tilmed være befridd for det besvær å måtte svare dem.

våre følende fremstøt i den tredje klasse aviser de som tilsynelatende er imot oss — vil vi om det blir nødvendig kraftig vise tilbake gjennom de av myndighetene utgitte blad.

Frimureriets samhold i nutidens presse

Allerede nu finnes der som for eksempel i den franske journalistikk en snever sammenslutning av frimurere. Denne sammenslutning har gitt ut løsenet: «Alle pressens medlemmer og alle ledd

i pressemaskineriet er gjensidig forpliktet til ikke å røpe yrkets hemmeligheter . Som hos de gamle sannsigere må heller ikke her noe enkelt medlem si noe om fagets hemmeligheter , før det er truffet en almindelig beslutning om offentliggjørelse. Ingen journalist vilde våge å støte an mot denne bestemmelse , da bare slike personer får adgang til faget, som har ett eller annet mørkt punkt i sin fortid. Dette mørke punkt vilde øieblikkelig bli avsløret for offentligheten, så snart vedkommende våget å forsere sig mot journalistikkens taushetsplikt . Så lenge journalistens skjensel bare er kjent for noen enkelte personer, kan jo vedkommende høste berømmelse og laurbær og opflamme den intetanende mengde til begeistring.

Provinsenes fordringer

Vi regner i høi grad med provinsens hjelp. I provinsen må vi opvekke et slikt fiendskap mot hovedstaden, at de til enhver tid vilde være rede til a falle over hovedstaden sammen med oss. Overfor bybeboerne vil vi derimot fremstille alle provinsens fordringer som folkemassenes selvstendige bestrebelsler og håp. Det er klart at kilden til utilfredshetet såvel i by som på land alltid er den samme, nemlig vårt undergravningsarbeid . Sa lenge vi ikke har opnådd tilstrekkelig meget makt, trenger vi ofte en slik tilstand hvor hovedstaden føler sig opgitt og truet av de av oss ophissede folkemasser. Når det avgjørende øieblikk er kommet , så må, hovedstedene allerede av *den* grunn ikke komme til eftertanke om det gjennomførte statskupp, at provinsen — det vil si folkets store flertall — vil ha hilst det velkommen.

Vårt nye herredømmes ufeilbarlighet

I det tidsrum av vårt nye herredømme som går foran vår kroning må vi måtte forhindre, at pressen offentlig brennemerker æreløsheten i det offentlige liv. Pressen skal tvertimot bringe folk til å tro, at det nye herredømme har tilfredsstillet alle på en slik måte, at der ikke er noen foranledning til nye forbrytelser . Hvor der forekommer forbrytelser, skal de bare bli kjent for offerne og tilfeldige vidner, og ellers ikke for noen.

Trettende møte

Bekymringen for det daglige brød

Bekymringen for det daglige brød tvinger ikke-jødene til å tie og til å bli våre lydige tjenere . Ut av ikke-jødernes rekke utsøker vi de folk som er best egnet for tjeneste i vår presse. Deres oppgave vil bestå i, etter våre anvisninger å behandle alt det som vi ikke ønsker å bringe umiddelbart i de av myndighetene utgitte blad. Når strids-spørsmålet først er rullet op, så kan vi rolig gjennomføre de av oss ønskede forholdsregler og la det intetanende folk tro at det er opfyllelsen av dets egne angivelige ønsker. Ingen vil våge å kreve en opphevelse eller endring i disse forholdsregler . Vi vil nemlig sørge for, at de ser ut som imøtekommenhet mot den offentlige mening og tjener til forbedring av tidligere tilstander. Pressen vil hurtig lede den offentlige menings oppmerksomhet på nye spørsmål. Vi jøder har dog lært menneskene, å utmatte sig på den evige jakt efter noe *nytt*.

Statsrettens spørsmål

De hjernetomme ikke-jødiske ledere av folkenes skjebne vil styrte sig ut i diskusjonen om disse nye spørsmål. De kan ennå ikke begripe , at de ikke har den aller ringeste kjennskap til de ting som de skal avgjøre. Statsrettens spørsmål er ene og alene tilgjengelig og forståelig for dem som for mange hundre år siden kunstig satte dem inn i verden og siden omhyggelig har våket over hvordan de er blitt virkeliggjort. Dette er ene og alene jødene.

Av alt det som er sagt vil det fremgå, at vi bare søker folkenes tillit for å bringe vårt statsmaskineri lettere i gang. Det kan ikke

ha undgått Deres opmersksomhet, at vi bare søker støtte og medhold i den offentlige mening så lenge det dreier sig om tomme ord, altså om spørsmål som vi selv har satt inn i verden. Men i virkeligheten gjør vi nøiaktig som vi vil. Naturligvis vil vi alltid forkynne, at vi ved alle våre forholdsregler bare drives av den overbevisning, at det vi gjør tjener folkets sanne gavn.

Økonomiske spørsmål

Efterat vi har hisset op massene i statsrettslige spørsmål — for med deres hjelp å bekjempe de ikke-jødiske regjeringer er det ikke lett å temme deres handletrang til øieblikket for virkeliggjørelsen av våre planer kommer. Derfor må vi bringe massene vekk fra en altfor ivrig beskjeftigelse med statsrettslige spørsmål, og gi dem et nytt virkefelt. Derfor har vi rykket de økonomiske spørsmål i forgrunnen og har narret massene til å tro at det her i virkeligheten dreier sig om den samme kamp mot undertrykkerne og utbytterne. Så kan de rase ut på dette vanskelige område.

Fornøielser og offentlige hus

For å skjule den virkelige sammenheng for folkene og sikre oss mot opdagelse, må vi dessuten avspore dem ved alle slags fornøielser, spill, lidenskaper og offentlige hus. Snart vil vi i vår presse holde premiekonkurranser på kunstens og idrettens forskjellige områder. En slik rikdom på adspredelser og beskjeftigelsesmuligheter vil litt efter litt bringe massen bort fra å tenke på de spørsmål for hvis virkeliggjørelse vi kjemper så hardt. Når menneskene litt efter litt har mistet evnen til å tenke selvstendig, så vil de plapre efter oss i alle spørsmål. Vi jøder vil da være de eneste som frembringer nye tankeretninger. Dette vil vi naturligvis bare gjøre gjennom slike personligheter som ikke kan bli mistenkt for å arbeide for vår fordel.

Der er bare en sannhet

Så snart vårt herredømme er anerkjent, vil de liberale sværmeres rolle være forbi for alltid. Inntil den tid vil de yde oss den aller beste tjeneste. Derfor vil vi også lede massenes tanker og interesse

over på eventyrlige læresetninger, som er nye og tilsynelatende også fremskrittvennlige. Nettop gjennom fremskrittet har vi jo med så stort hell fordreiet hodene på de hjernetomme ikke-jødene . Der gives ikke blandt dem en forstand som er istand til å fatte at dette ordet bare formørker sannheten, når det ikke dreier sig om tekniske oppfinnelser. For der gis bare en eneste sannhet, som ikke tillater noe fremskritt. Som enhver falsk tanke tjener også ideen om fremskrittet bare til å formørke sannheten. Hensikten er at ingen uten oss, Guds utvalgte folk og sannhetens bevarere, skal kjenne den.

Menneskehetens store spørsmål

Så snart vi har vunnet frem til vårt herredømme vil våre talere tale om menneskehetens store spørsmål, som har bragt verden i oprør inntil den endelig kom under vår velgjørende ledelse.

Hvem vil da falle på å tro, at alle disse spørsmål er blitt satt inn i verden av oss gjennom bestemte statsrettslige synspunkter? Hvem vil da holde det for mulig, at ingen i løpet av flere hundreår har oppdaget vårt forehavende?

Fjortende møte

Fremtidens tro

Så snart vi har opnådd vårt verdensherredømme vil vi ikke tåle noen annen tro enn vår egen tro på den eneste Gud, som har utvalgt oss blandt folkene for at vi skulde lede verdens skjebne . Av denn grunn må vi (ødelegge enhver annen Gudstro. Hvis de gudløses antall derigjennem for en kortere tid skulde tilta, så kan det bare tjene våre formål. Vi vil da peke på ikke-jødernes gudløshet som et avskrekkende eksempel, og utbre vår faste og dypt gjennomtenkte Moselov over hele verden . Dette vil hjelpe til å legge alle folk under vårt herredømme . Men vi jøder vil føre vårt hell tilbake på vår læres hemmelighetsfulle kraft . Fra den — vil vi si — utgår alle utviklende og opdragende virkninger på menneskeheten .

Fremtidens livegenskap

For å sole oss i vår ufeilbarlighets strålekrans vil vi ved enhver anledning trekke sammenligning mellom vårt herredømmes velsignelser og de elendige tilstander i fortiden. Derved vil vi male alle de ikke-jødiske regjeringers feil i de grønneste farver og opflamme en slik avsky mot disse, at folkene tusen ganger heller vil underkaste sig vårt herredømme — som sikrer dem ro og orden — enn å nyte den vidt berømte frihet som har bragt dem til avgrunnens rand. De mange kriger , de stadige oprør og hensiktsløse statsomveltninger, som vi har drevet folkene til for å undergrave grunnlaget for deres statlige liv, vil da være alle folkene så motbydelige at de heller vil

foretrekke ethvert slaveri under oss, for ikke igjen å smake krigens og oprørets gru. Vi jøder vil da i særdeleshet understreke de ikke-jødiske regjeringers historiske feil. Vi vil peke på at de har pint folkene gjennom hundrer av år, fordi de ikke hadde noen forstand på hvad der passer menneskene og tjener deres sanne vel. De har fulgt alle slags eventyrlige planer om en utjevnende social rettferdighet og derved fullstendig oversett at forholdet mellom de forskjellige samfundslag på den måten ikke blev bedre, men tvert imot dårligere. Vi vil stille oss i bevisst motsetning til den gamle samfundsordning, og derigjennem få drivkraft til våre grunnsetninger og forholdsregler.

Hemmeligheten ved fremtidens tro

Våre tenkere vil utgrunne og avsløre alle feil og mangler ved de ikke-jødiske trosbekjennelser. Men en ikke-jøde vilde aldri være i stand til å trenge inn i de dype hemmeligheter ved *vår* tro, for denne er en bok med syv segl for alle som ikke er innviet. Men den som er innviet vil aldri våge å gi vår tros hemmeligheter til pris for en som ikke er kallet til å lære dem å kjenne .

Usedelig litteratur og fremtidens forfatter- virksomhet

I de førende kulturstater har vi skaffet til veie en åndløs, skitten og motbydelig litteratur. Ennu i en kortere tid efter at vi har vunnet verdensherredømmet vil vi begunstige denne retning. Så meget skarpere vil da motsetningen mellom denne og våre ophøiede stats- rettslige planer og taler trede frem. Våre førende menn, som vi har opdratt til å lede ikke-jødene , vil da plutselig erobre den offentlige mening for oss ved hjelp av en mengde vel uttenkte planer, taler, avhandlinger, flyveblad o.s.v. Da vil verden endelig være i våre hender .

Femtende møte

Omveltning i hele verden på samme tid

Det vil ennå gå lang tid — kanskje et helt hundreår — til den av oss i alle stater forberedte omveltning bryter løs på endag, og alle bestående regjeringers fullstendige udyktighet blir almindelig anerkjent. Når vi endelig har opnådd det fulle herredømme, så vil vi vite å sørge for at ingen sammensvergelses kan finne sted mot oss.

Straffene

Vi vil ubarmhjertig la enhver mann henrette som med våpen i hånd reiser sig mot oss og vårt herredømme. Enhver dannelselse av hvilket som helst hemmelig forbund vil likeledes bli straffet med døden. De nu bestående hemmelige forbund, som vi alle sammen kjenner meget godt og som har ydet oss store tjenester og fremdeles gjør det, vil vi alle sammen oppløse. Deres medlemmer skal bli drevet i landflyktighet til land som ligger langt fra Europa.

De ikke-jødiske frimureres skjebne

Slik vil vi fremfor alt gå frem mot de ikke-jødiske frimurere, som har trengt dypt inn i våre losjers hemmeligheter. Men den som av en eller annen grunn blir benåddet av oss, må leve i stadig angst for utvisning. Derfor vil han passe sig for å forråde noen ting. Vi vil vedta en lov, hvorefter alle tidligere medlemmer av hemmelige selskaper i Europa — vår regjeringens hovedsete — skal utvises. Alle avgjørelser i vår regjering skal være endelige. Noen appell vil vi ikke tillate.

Det hemmelighetsfulle ved all makt

Det ikke-jødiske samfund — i hvilket vi har latt tvedraktens og motsigelsens makt vokse sig stor — kan bare gjennom skånselsløse forholdsregler bli bragt til ro og orden igjen. Det må ikke være noen tvil om, at regjeringen til enhver tid er i stand til sette sin vilje igjennom med jernhard hånd. Da kommer det overhodet ikke an på hvor store ofre sikringen av den fremtidige velferd vil kreve. Det er enhver regjerings fordømte plikt og skyldighet å sikre det almene vel selv om det krever offer. Ti ikke i forrettigheter med i plikter ligger enhver regjerings rett til å være til. I desto høiere grad en regjering er i stand til å omgi sig med den fullkomne makts strålekrans, desto sterkere står den. Men den høieste grad av fasthet og ubrytelig maktbevissthet kan bare nåes, når makten føres tilbake til hemmelige krefters vilje, slik som vi er utvalgt av Gud. En slik makt var inntil den siste tid den russiske zars selvherskerdømme . Derfor var dette også ved siden av pavedømmet var eneste alvorlige fiende i verden. Tenk, mine herrer, på Sulla. Det bløende Italia røte ikke et hår på hans hode, skjønt han hadde en forferdelig blodskyld på sig. Sulla blev forgudet av det samme folk som han hadde pint og plaget, fordi han forstod å skape sig en maktstilling uten like. Hans tilbakevenden til Italia gjorde ham usårlig. Intet folk forgriper sig på den som forstår å legge det i band ved tapperhet og åndskraft.

Stiftelse av nye frimurerlosjer

Så lenge vi ennu ikke har opnådd vårt herredømme , må vi foreløpig — i motsetning til de tidligere utviklede grunnsetninger — stadig søke tallet av frimurerlosjer omkring i verden. Vi vil forsterke losjenes innflydelse derigjennom , at vi tilfører dem personligheter som spiller en fremtredende rolle i det offentlige liv eller i det minste kunde gjøre det. Ti vi ser i losjene et av hovedmidlene til å utbre vår lære og til å virkeliggjøre våre mål.

De jødiske vises hovedledelse

Alle losjer skal vi sammenfatte under en hovedledelse som bare er kjent for oss, men skjult for alle andre, nemlig under våre vises hovedledelse. Losjene må ha sine ledere, som må forstå å dekke

hovedledelsens hemmelige ordrer gjennom sin person. I disse losjene vil trådene løpe sammen fra alt omveltningssarbeide og alle liberale bestrebelse . Losjemedlemmene vil tilhøre de forskjelligste samfundslag. Statskunstens hemmeligste planer vil bli kjent for oss samme dag de blir til og vil straks bli behandlet av vår ledelse.

Spioneriet

Til medlemmene i losjen vil nesten alle verdens politispioner høre. Deres virksomhet er uundværlig for oss. Politiet er mange ganger ikke bare i den stilling at de kan gå vilkårlig frem mot dem som ikke vil underkaste oss. De kan også mange ganger utviske sporene etter våre handlinger , gi påskudd til utilfredshet o. s. v.

Frimureriet som leder for alle hemmelige forbund

I de hemmelige forbund inntreer gjerne eventyrere, svindlere, strebere og overhodet folk som har en rummelig samvittighet og fra naturens hånd er lettsindig anlagt. Det kan ikke være vanskelig å vinne disse kretser for oss og å gjøre dem brukbare til våre formål. Når verden blir plaget av uroligheter, så vil det si at vi har fremkalt disse uroligheter for a ødelegge de ikke-jødiske staters grunnvoll. Kommer det til en sammensvergelse et eller annet sted, så vil ganske sikkert en av våre tro tjenere stå i spissen for den. Det sier sig selv, at vi jøder alene og ingen annen leder frimurerlosjenes virksomhet. Bare vi vet hvilke mål de styrer mot, bare vi alene kjenner hver handlings endemål. Ikke-jødene derimot har ingen anelse om disse ting. De ser bare det nærmestliggende, det umiddelbare, og er i almindelighet tilfreds med den øieblikkelige tilfredsstillelse av sin egenkjærighet ved utførelsen av et eller annet forehavende. Om virkningene bekymrer de sig for det meste ikke. Likeså lite merker de, at tanken som fører til handling ikke kommer fra dem selv, men kan føres tilbake til vår innflytelse.

Betydningen av hell i det offentlige liv

Ikke-jødene går vanligvis inn i losjene av nysgjerrighet. Mange håper også gjennom losjene å opnå innflytelsesrike stillinger. Noen er drevet av lysten til a uttale sig om sine uopfyllelige og tåpelige

drømmer for en større tilhørerkrets. De lengter etter bifall og håndklapp, og hermed er vi naturligvis meget gavmilde. Vi unner og tilstår dem gjerne slikt hell, for derpå å kunne utnytte deres selvforherligelse og overlegenhet til våre formål. For aldri er menneskene mere villig til å åpne sig, enn når de har gjort lykke offentlig og der- ved har mistet sitt kolde omdømme. Det er det rette øieblikk til å vinne dem for våre formål. Da går de med på alt man sier til dem og er tilmed klippefast overbevist om, at det er dem selv som har funnet på de tankene vi har bibragt dem. De kan ikke forestille Dem, mine herrer, hvor lett det er å ta selv de klokeste ikke-jøder ved nesen når de befinner sig i en slik tilstand av selvforherligelse. De er da så barnslig enfoldige, at selv det minste lille uhell som for eksempel utset- telsen av en klappsalve, er nok til å tvinge dem til slavisk lydighet overfor dem som lover dem ny suksess. *Mens vi jøder forakter den ytre suksess og innstiller all vår higen og vare lengsler på å gjennom- føre våre planer, så er ikke-jødene tvert imot rede til å ofre alle planer, hvis de bare kan høste selv den aller minste ytre suksess.* Denne sjelelige egenskap hos ikke-jødene er oss til stor lettelse når det gjelder å styre dem efter våre formål. Disse tigre av skikkelse har lammefromme sjeler, — men i deres hoder er det vind. Vi har satt dem på en høi hest og narret dem til å tro, at den enkelte personlig- het må opgi sig selv og gå op i det store hele. Dette er den såkalte kommunisme .

Kommunismen

Ikke-jødene er øiensynlig ikke i stand til å forstå, at tanken om å gjøre alle like er imot naturens høieste lov. Siden verdens skapelse har naturen frembragt forskjelligartede vesener og mennesker, og har anvist personligheten en avgjørende rolle. Når det har lykket oss å forblende ikke-jødene på denne måte, så viser det med overraskende tydelighet at deres forstand ikke på noen måte kan måle sig med vår. Og det er den beste garanti for at vi vil ha hellet med oss.

Ofrene

Hvor skarpsindig er dog våre gamle vismenns utsagn, at man bare kan ha hellet med sig når man ikke er kresen i valg av midler og ikke teller de ofre som må bringes. Ofrene av dyriske ikke-jøder

har vi riktignok aldri talt, men vi måtte også ofre mange av våre egne. Men derfor har vi jøder allerede nu inntatt en stilling i verden som vi ikke i våre dristigste drømmer hadde våget å håpe på. Med forholdsvis små ofre av våre egne, har vi bevært vårt folk for undergang.

Frimurenes straffer

Døden er den uundgåelige straff for alle mennesker. Derfor er det bedre å påskynde denne straff overfor dem som skader oss, enn å vente til døden også treffer oss, verkets skaper. *I frimurerlovene fullbyrder vi straffene på en slik måte, at ingen undtagen trosfellene får den ringeste mistanke, ikke engang dødsofferet selv. De dør alle sammen når det er nødvendig — en tilsynelatende naturlig død.* Da dette er kjent for trosfellene, så våger de ikke å reise noen som helst innvendinger. Med slike ubarmhjertige straffer har vi innenfor lovene kvalt enhver motstand mot våre anordninger. Mens vi snakker med ikke-jødene om liberalisme, holder vi samtidig vårt folk og våre tillitsmenn til den strengeste lydighet.

Ikke-jødernes lov og makt mister sin anseelse

Vi har forstått å innskrenke gjennomførelsen av ikke-jødernes lover til et minstemål. Ifølge vår liberale utlegging av lovene har disse mistet sin anseelse. I de viktigste statsrettslige spørsmål og i andre rettssaker av prinsipiell betydning dømmer domstolene slik som vi foreskriver dem. De ser dem i den belysning som vi fremstiller dem overfor de ikke-jødiske myndigheter. Naturligvis bare gjennom personer med hvem vi tilsynelatende ikke har noe å gjøre, gjennom uttalelser i pressen eller på lignende veier. Selv medlemmer av senatet eller høiere embedsmenn følger blindt våre anvisninger. Ikke-jødernes dyriske forstand er overhodet ikke i stand til å analysere et begrep eller til iakttagelser. Så meget mindre er de i stand til å se i forveien hvor vidtrekkende følger visse avgjørelser kan ha.

Det utvalgte folk

Den dypt gripende forskjell i det åndelige utstyr hos jøder og ikke-jøder viser tydelig at vi jøder er det utvalgte folk. Fra våre panner stråler den høie åndens kraft, mens ikke-jødene bare har en drifts-

betonet, dyrisk forstand. De kan vel se, men de kan ikke være forutseende. De er ikke i stand til å oppfinne noe undtatt rent materielle ting. Derav fremgår det ganske klart, at naturen selv har utvalgt oss til herredømme over den hele verden.

Fremtidsrikets lover vil være korte og klare

Så snart den tid er kommet, da vi åpent griper verdensherredømmet, vil vår regjerings velgjørende virkning vise sig gjennom en fullstendig omformning av lovene. Våre lover vil være korte, klare og uforanderlige. Vi vil ikke tillate noen tolkninger av lovene. Enhver skal være i stand til å prege dem inn i sin hukommelse.

Lydighet mot øvrigheten

Det viktigste trekk ved våre lover vil være kravet om en ubetinget lydighet overfor øvrigheten. Dette krav vil vi gjennomføre med ubarmhjertig strenghet, fremfor alt i forholdet mellom statens tjenestemenn. Misbruken av embedsmyndighet vil da litt efter litt helt ophøre.

Forholdsregler mot misbruk av embedsmyndighet

Alle høiere tjenestemenn vil være ansvarlig overfor den høieste regjeringsmakts representant. Misbruk av embedsmyndighet fra de mellemste eller lavere tjenestemenns side vil bli straffet med en så ubønnhørlig strenghet, at enhver vil miste lysten til å gå ut over sin myndighets grenser. Med den største oppmerksomhet vil vi følge de forvaltningstjenestemenns virksomhet som har til opgave å sørge for statsmaskineriets regelmessige gang. Hvis bestikkelighet eller tuktløshet får gripe om sig her, så vil det snart bli en almindelig foreteelse. Derfor vil hvert eneste tilfelle av ulovlighet eller misbruk av embedsmyndighet bli straffet på det aller strengeste av oss.

Straffenes hardhet

Enhver dekning, enhver gjensidig talen av embedsforseelser vil straks ophøre så snart de første eksempler på en hard' avstraffelse av de skyldige foreligger. Vår makts anseelse forlanger hensiktsmessige,

det vil si de aller hardeste straffer for selv de minste embedsforseelser, hvis drivfjær er personlig fordel. Om også den enkelte kanskje blir hardere straffet enn han fortjener, så kan han lignedes med en soldat som på den indre forvaltning slagmark har latt livet for lovens og maktens anseelse. For disse to kan fra statsvognens styrere, embedsmennene, ikke tale den aller minste avvikelse fra det almene vels rette vei til den personlige fordels krumme sidegate. Et eksempel: Våre dommere vil vite, at de fornærmer rettferdighetens øverste grunnsetning hvis de viser en altfor stor mildhet i sine dommer. Dommene skal lære menneskene å holde sig på den rette vei, idet de for enhver forseelse finner den nødvendige straff som et avskrekkende eksempel. Lovbestemmelsene er ikke til for å åpenbare dommerens ømme sinnelag. Denne egenskap kan være på sin plass i det huslige liv, men ved utførelsen av en offentlig tjeneste må de aldri få lov å vise sig. Ellers går det offentlige livs opdragende virkning fullstendig tapt.

Dommernes aldersgrense

Våre dommere skal bare sitte i sitt embede til de er 55 år, og så gå av med pensjon. Dette vil vi gjennomføre av to grunner: For det første fordi eldre folk er mere hardnakket til å holde fast ved gamle meninger og i mindre grad enn yngre mennesker er i stand til å føie sig efter nye anordninger. For det annet fordi vi ved denne forholdsregel lettere er i stand til å besette stillingene på nytt og derved holde dommerne i avhengighet av oss. Den som vil beholde sin stilling må blindt adlyde oss.

Dommernes og andre høiere embedsmenns liberalisme

Overalt vil vi bare tillate de dommere å sitte i sitt embede som nøie vet at deres opgave består i bruke lovene og å straffe, og ikke i å bringe sine liberale anskuelser til uttrykk på bekostning av stats-høihetens opdragende virkning, slik som mange ikke-jødiske dommere gjør idag. Den hyppige veksling av embedsmennene vil bringe den fordel med sig for oss, at den gamle embedsstand og tjenestemannsstands samhold vil bli sprengt. Fremtidens statstjenestemann vil igjen føle sig mere som statens representant enn som medlem av en bestemt stand, fordi hans skjebne er helt avhengig av statsledelsen.

Nykomlingene i dommerstanden vil av oss bli opdratt i den overbevisning, at det fremfor alt kommer an på å oprettholde det engang fastsatte avhengighetsforhold mellom våre undersåtter og oss, og strengt å straffe alt som kan sette dette avhengighetsforhold i fare.

De nuværende ikke-jødiske dommere gir sig all mulig møie for å dømme så mildt som mulig ved alle forseelser og forbrytelser. De har overhodet ingen riktig forståelse av sin oppgave, fordi de nuværende statsledere ved utnevning av dommere ikke gir sig den møie å pålegge dem pliktfølelse og ansvarsfølelse og å forklare dem hvilke oppgaver de egentlig skal fylle. Slik som dyrene slipper sine unger løs på byttet, slik gir også ikke-jødene sine tilhengere innbringende stillinger uten å forklare dem hvorfor disse stillinger egentlig er opprettet. Derfor blir de ikke-jødiske regjeringers stilling undergravet av dens egne tjenestemenn. Det er det reneste selvmord.

Vår regjering vil prinsipielt fordrive liberalismen fra alle viktige stillinger, hvis innehavere kommer i berøring med folket og skal opdra massen til lydighet mot oss og var samfunnsordning. Til slike stillinger vil vi bare utnevne vare påliteligste tilhengere, som vi selv har utdannet for den høiere forvaltningstjeneste.

Verdenspengene

På den mulige innvending, at det å la den gamle embedsstand gå av med pensjon vil koste staten altfor mange penger, kan jeg svare på to måter. For det første foreligger den mulighet at vi kan gi den gamle embedsmann et annet levebrød som erstatning for det tapte embede. For det annet vil vi ha rådighet over alle penger i verden. Vår regjering vil ikke behøve å sky noen omkostninger når det dreier sig om å gjennomføre viktige forholdsregler som kan bringe oss nærmere målet.

De jødiske losjers selvherskermakt

Vi vil utøve en ubetinget selvherskermakt, som i alle sine ytringer må vise en streng følgeriktighet. Derfor vil var ophøiede vilje bli aktet og uvægerlig gjennomført i hvert enkelt tilfelle. Vi kan rolig overse enhver murring og enhver utilfredshet. Men den som skulde la sig henrive til handlinger mot oss, han vil bli rammet av lovenes fulle strenghet.

Appellretten

Vi vil opheve appellretten, da den mening ikke må få opstå blandt folket at de dommere som vi har ansatt overhodet kan felle uriktige eller falske dommer. Men hvis dette allikevel skulde forekomme, så vil vi selv opheve dommen. Men da vil vi samtidig straffe dommeren så strengt at tilfellet ikke kommer til gjenta sig. Retten til å opheve en dom vil utelukkende ligge hos oss. Falske dommer kan ikke bli skjult for oss, da vi er i stand til å følge hvert skritt av våre tjenestemenn. Når folket først merker at det er slutt med vilkårligheten hos de statstjenestemenn som skarpt overvåker det og i nødsfall også straffer det, så vil det være tilfreds med oss. Det er et helt igjennem berettiget krav, at en god regjering også ved besettelsen av de underordnede stillinger viser den største omhyggelighet.

Vår verdensherskers regjerings faderlige optreden

I vår fremtidige verdensherskers person vil vår regjering ta på sig skinnen av en faderlig omhu for sine undersåtters ve og vel. Vårt folk og våre undersåtter vil se en far i ham, som bekymrer sig om alt, som er underrettet om alt, som forsøker å forbedre enhver nødtilstand og som overvåker undersåtternes forhold til hverandre og til ham selv — den høieste hersker — med den mest kjærlighetsfulle omhu.

Forgudelsen av vår verdenshersker

Da vil de bli fylt av den tanke, at uten denne faderlige omhu og varetekt kunde de ikke klare sig, når de skulde leve i fred og ro. De vil anerkjenne vår verdensherskers uinnskrenkede makt og se med en slik ærbødighet på ham, at det nærmer sig forgudelse. Især når de merker at våre embedsmenn ikke kan misbruke sin makt, men blindt må adlyde hans befalinger. De vil være glade for at vi har ordnet livet for dem slik som kloke foreldre gjør når De opdrar sine barn til plikt og lydighet. Folkene og deres regjeringer vil dog evig bli som barn i forhold til vår statskunsts hemmeligheter.

Den sterkeres rett som eneste rett

Som dere ser, mine herrer, begrunner jeg var uinnskrenkede makt på rett og plikt. Denne rett til å tvinge folk til å gjøre sin plikt er regjeringens hovedoppgave. Den står overfor sine undersåtter i den samme stilling som en far overfor sine barn. Regjeringen fikk den sterkeres rett, forat den til menneskehetens eget beste skulde føre den inn i den av naturen villede underordning. Alt i denne verden er avhengig av noe annet: om ikke av menneskene, så av omstendighetene eller av de egne drifter, i et hvert fall av den sterkere. Der for vil vi til beste for alle være de sterkere.

Vi er forpliktet til uten betenkning å ofre enkelte personligheter, som forstyrrer den fastsatte verdensorden. I den eksemplariske avstraffelse av det onde ligger en stor oppgave som vi ubetinget må opfylle.

Judas konge som verdens stamfar (patriark)

Når jødenes konge på sitt hellige hode setter den krone som Europa må tilby ham, så vil han være stamfaren — patriarken — i hele verden. Naturligvis vil det koste offer. Men vi vil vite å treffe de riktige, slik at tallet på dem som nødvendigvis må falle, blir forholdsvis lite. Det vil ikke komme til å bli på langt mer så meget som de tunge blodofrene som de ikke-jødiske regjeringers stormannsgalskap og gjensidige konkurranse har krevet av menneskeheten gjennom de siste århundrer.

Vår konge vil stå i stadig berøring med folket. Han vil trede frem for dem og holde taler for dem. Taler hvis berømmelse som et lyn vil brede sig ut over verden fra munn til munn.

Sekstende møte

Høiskolene **blir** uskadeliggjort

Da vi vil ødelegge enhver sammenslutning av krefter undtagen våre egne, så må vi fremfor alt forandre høiskolenes opbygning helt fra grunnen av. Disse åndens borger med sin lærefrihet danner jo en meget alvorlig fare for våre bestrebelser. Derfor vil vi opheve lærefriheten og gi både forvaltningsmyndighetene og høiskolenes lærerkrefter hemmelige forskrifter om hvordan de skal stille sig til de enkelte spørsmål. Den ringeste forseelse mot disse forskrifter må bli strengt straffet. Ved utnevning av høiskolelærere må vi bruke den ytterste forsiktighet, og holde dem i fullstendig avhengighet av regjeringen, det vil si av oss.

Fra lærerplanene vil vi stryke ut statsretten og overhodet alt som har med statsrettslige spørsmål å gjøre. Disse fag skal bare bli studert av en liten krets av særlig skikkede personer, som vi har utsøkt av de innviedes tall. Høiskolene skal ikke utdanne politiske kannestøpere, som er rede til å smøre sammen en forfatning som et annet skuespill, og som er meget innbilske fordi de har hørt et par overfladiske forelesninger om statsrett. I virkeligheten forstår de jo like så lite av dette spørsmål som sine fedre — som heller ikke visste hverken ut eller inn.

Ved overfladisk å beskjeftige en større tilhørerskare med statsrettslige spørsmål opnår man bare — ved den nuværende helling til den liberale retning — å opdra sværmere og dårlige statsborgere. De dårlige følger av dette, mine herrer, ser De hos ikke-jødene, som jo alle blev opdradd på denne måte. Vi var nødt til å bringe denne kime

til omveltning inn i deres opdragelse, og vi har hatt det mest glimrende utbytte av det. Men så snart vi har vunnet frem til vårt herredømme, vil vi stryke alt det ut av læreplanen som på noen som helst måte kan virke ødeleggende. Vi vil opdra ungdommen til tro statsborgere, som i regjeringen — det vil si oss — bare ser garantien for ro og orden.

Erstatning for den humanistiske dannelse

I stedet for humanismen og undervisningen i gammel historie, som opviser flere dårlige enn gode eksempler, vil vi rykke beskjefthelsen med retningslinjer for fremtiden i forgrunnen. Vi vil stryke fra menneskenes hukommelse alle de kjensgjerninger i historien som er ubekvemme for oss, og bare la dem stå hvori de ikke-jødiske regjeringers feil trer særlig skarpt frem. I vår undervisning vil det praktiske livs spørsmål spille en meget viktig rolle. Vi vil tale om den nødvendige samfundsorden, om menneskenes forhold til hverandre, om bekjempelsen av egenkjærligheten — en av menneskehetens store feil — og om lignende opdragende spørsmål. Et særlig trekk ved vår undervisning vil yrkesskolene være. For hver eneste stand og hvert eneste yrke vil vi utarbeide en egen læreplan, og ikke på noen måte gjøre dannelsen almindelig og felles. Denne ordning av undervisningsvesenet vil være av særlig viktighet for oss.

Spørsmål vedrørende opdragelse og stand

Enhver stand må få en strengt avsondret opdragelse og utdanning, som svarer til dens betydning og til det yrkesmessige arbeid. Meget høit begavede mennesker har alltid forstått og vil også i fremtiden forstå å svinge sig op fra fattigslige forhold til en høiere stand. Men det vil være en fullkommen dumhet, bare på grunn av disse enkelte undtagelser å la de høiere stender oversvømme av en mengde mindre begavede personer, som vilde trykke standen nedover og gjøre livet vanskeligere å leve for dem som på grunn av fødsel eller utdanning har krav på særlig hensyntagen. Dere vet selv, mine herrer, hvilke slemme følger denne himmelropende urettferdighet har hatt for de ikke-jødiske folk.

Erobringen av skolen for vår verdenshersker

Forat vår verdenshersker kan erobre ungdommens hjerte og sinn og hele folket, må vi utfolde en ivrig propaganda for ham i skolene. Hvis han selv er forhindret i å tale, så må vi desto ivrigere tale om hans betydning, og hans utrettelige arbeide og hans godhet.

Avskaffelsen av lærefriheten

Vi vil avskaffe enhver lærefrihet. Elevene skal ha rett til å forsamle sig med sine slektninger i skolene, som i foreningshus. I disse møter, som helst bør finne sted på helligdager, skal lærerne holde tilsynelatende frie forelesninger om menneskenes forhold til hverandre, om de slemme følger av en hensiktsløs ødeleggelse av den bestående samfunnsorden, om beundringsverdige eksempler på tukt og orden og lignende spørsmål.

De nye lærdommer

Litt efter litt vil forelesningene komme inn på sitt egentlige område. Foreleserne vil gå over til å tale om den store nye tids lære, som hittil ikke er blitt avsløret for menneskene. Disse lærdommer vil kunne ut i trossetninger, som vi kan betrakte som et overgangstrin til vår jødiske tro. Efterat jeg har avsluttet mine foredrag om grunnsetningene for vår handlemåte i nutid og fremtid, skal jeg lese begrunnelsen for disse trossetninger op for Dem.

Meningsfriheten

Et århundres lange erfaring har lært oss at menneskene i sine handlinger lar sig lede av bestemte grunnsetninger og tanker, som de har fått inn gjennom opdragelsen. Videre har vi erkjent at denne opdragelse lar sig utstrekke til alle alderstrin, når man bare forstår å benytte den fremgangsmåte som svarer til vedkommende alders- trin. Ut fra denne sikre livserfaring vil det sikkert lykkes for oss å kvele også den siste opflakkende meningsfrihet, efterat vi allerede gjennom en lengere tidsperiode har opdradd den offentlige mening i den av oss ønskede retning.

Anskuelsesundervisningen

ødeleggelsen av tenkevnen kommer til syne allerede ved bruken av den såkalte anskuelsesundervisning . Dens hovedoppgave består i å forvandle ikke-jødene til en horde lydige dyr som ikke gidder å tenke. De kan bare forstå en sak når man gir dem et bilde å se på, men da tror de også blindt. I Frankrike har allerede en av våre beste tillitsmenn, Bourgois, gått meget ef tertrykkelig inn for anskuelsesundervisningen. Han vil bygge op en hel ny undervisningsplan på denne.

Syttende møte

Sakførerene

Sakførerens yrke skaper koldhjertede, grusomme og hardnak- kede mennesker, som ikke har noen som helst prinsipper. De stiller sig i alle spørsmål på et rent upersonlig og handelsmessig standpunkt. I almindelighet viser de ingen fra sig som kommer til dem, selv om deres affærer er temmelig illeluktende. For enhver pris søker de da å beskytte sin opdragsgiver mot en rettferdig straff eller skaffe ham formuesfordeler ved alle slags krokveier og spissfindigheter. Man skulde ikke kalle dem sakførere, men snarere rettsfordreiere, for de skader i aller høieste grad rettens anseelse. Når vi engang er kommet til makten, vil vi ikke kunne tale en slik stand. Vi vil trekke de aller snevreste grenser for sakførerens virksomhet. De skal ikke lenger utøve et fritt yrke, men bare være tjenestemenn med en fast lønn. Denne skal være helt uavhengig av om de gjør sine saker godt eller dårlig. De skal være offentlige forsvarere, som i motsetning til statsadvokaten skal bringe alt frem i lyset som kan tjene til den anklagedes fordel. Vi vil ikke tillate hverken sakførerene eller dommerne å ha noen personlig kontakt med de anklagede. Både straffesakene og de civile rettssakene skal de bare kjenne fra sakens akter, og bare få lov til å føre forsvaret på grunnlag av det som undersøkelsene har bragt for dagen og det som partene eller vidnene sier i rettsmøtet. På denne måte vil vi skape et ærlig og uegennyttig forsvar, som er bygget på overbevisning og ikke på jakt etter penger. Dermed vil vi blandt annet også ha avskaffet uvesenet med bestikkelsene av domstolene. Idag er disse tilfellene slett ikke så sjeldne,

hvor den pengesterke part bestikker enten motpartens sakfører eller hvor de to stridende parters sakførere sig imellem blir enige om å la den part vinne som betaler mest.

Den ikke-jødiske geistlighet

På vår foranledning vil ikke-jødene geistlighet bli satt ned i folkets pine og miste enhver innflytelse over massene. Når de ennå hadde massene bak sig, så vilde de danne en meget alvorlig hindring for virkliggjørelsen av våre planer. Men deres innflytelse går synbart tilbake dag for dag.

Samvittighetsfriheten

Samvittighetsfriheten er nu offentlig anerkjent overalt. Av dette kan vi slutte, at det nu bare er år igjen til det tidspunkt da den kristne verdensanskuelse bryter fullstendig sammen. Med de andre troslærer kunne vi nok gjøre oss ferdig fortære, men det er ennå for tidlig å snakke om dette. Når vi først har nådd vårt herre-dømme, så vil vi innskrenke den ikke-jødiske geistlighets virksomhet på en slik måte at dens innflytelse vil komme til å stå i et omvendt forhold til dens tidligere makt.

Pavens makt

Så snart tiden er kommet til å ødelegge pavens makt helt og holdent, vil en usynlig hånds finger vise folkene hen til det pavelige hoff. Når de så styrter sig på dette for å ta hevn for de århundres lange undertrykkelse, så vil vi optre som pavens angivelige beskytter og hindre et større blodbad. Gjennom dette kunstgrep vil vi komme inn i det pavelige hoffs aller innerste gemakker og ikke forlate disse før vi har opdaget alle hemmeligheter der, og inntil pavens makt er fullstendig brutt sammen.

Jødene konge som sann pave og som verdenskirkes stamfar (patriark)

Jødene konge vil være den sanne pave og stamfar (patriark) i den jødiske verdenskirke. Men så lenge vi ennå må opdra ungdommen i overgangstrinnets grunnsetninger, som først litt efter litt vil kunne

ut i vår tro, kan vi ikke åpent bekjempe de ikke-jødiske trosbekjennelser. Ellers kunne vi avskrekke ikke-jødene. Ødeleggelsens gift må heller litt etter litt trenge inn i deres rekker . Til å begynne med vil det være en stille kamp med åndelige våben, hvorved vår sønderrivende kritikk: vil opnå de største fordeler.

Den jødiske presses oppgave

Vår nuværende presse har til oppgave å bevise ikke-jødernes udyktighet på alle områder i det statlige og det religiøse liv. Dette må den bare gjøre i almindelige talemåter, men dog ganske tydelig, for å nedsette regjeringen og gudstroen i almenhetens øine. Ingen forstår sig bedre på dette enn vårt fremragende begavede jødiske folk.

Politivesenets utformning

Slik som den indiske gud Vishnu blir fremstillet med hundre armer –**han** som skal forestille allmakten –**slik** forføier også vi over utallige hjelpekrefter. Alle tråder vil løpe sammen i våre hender, og intet vil bli skjult for oss. Naturligvis kan de nuværende politimyndigheter ikke på noen måte tilfredsstille oss. Vi gav den jo med hensikt en slik forfatning og en slik maktfullkommenhet , at den ofte hindrer de ikke-jødiske regjeringer i å erkjenne hvordan tingene ligger an. I vår fremtidsstat vil en tredjedel av våre undersåtter passe på de øvrige to tredjedeler av pliktfølelse og som en frivillig overtatt plikt. Det vil da ikke lenger være en skjensel og ærerørig, men tvert imot høist rosverdig, at man yder staten tjeneste som spion og angiver. Falske beskyldninger vil dog bli straffet meget strengt, forat det ikke skal bli noen misbruk av innretningen.

Våre hjelpershjelpere vil tilhøre de forskjelligste samfundslag:

høiereforvaltningstjenestemenn, forleggere, boktrykkere, bokhandlere, kjøbmenn, arbeidere, kusker, tjenere og mange andre slags personer vil finnes blandt dem. Dette rettsløse og maktløse politi vil ikke kunde foreta noen embedsmessige handlinger som går ut på å utføre en eller annen befaling. De skal ene og alene bli benyttet som spioner og angivere. Deres angivelser skal bli prøvet av særlige politiopsynsmenn, som bærer det fulle ansvar hvis det på grunn av angivelsene kommer

til noen grunnløs arrestasjon. Den egentlige politimakt skal tilligge land- og bypolitiet. Den som bevislig har undlatt å anmelde en forseelse på det statsrettslige område, blir dradd til ansvar på samme måte som en heler.

Kahals mønster. Spiontjeneste

Som våre trosfeller allerede nu er forpliktet til å anmelde enhver forseelse mot jødernes tros eller sedelige forskrifter samt ethvert frafall fra vårt folks felles sak til sin menighet, Kahal, slik vil det i vårt fremtidige verdensrike gjelde som en æresplikt for alle tro undersåtter å understøtte regjeringen gjennom spioneri og angiveri.

Misbruk av embedsmyndighet

Ved hjelp av denne spion- og angivertjeneste vil vi avskaffe misbruken av embedsmyndighet, bestikkeligheten, kart sagt alle de misforhold som vi med hensikt har latt utvikle sig blandt ikke-jødene. Slikt var og er idag vårt virksomste middel til å frembringe utilfredshet og oprør blandt de ikke-jødiske folkene. Men det som virker mere ophissende enn alt annet, det er den nuværende politispions fremferd. I følelsen av sin maktfullkommenhet og straffrihet kan disse angivelige ordenens voktere utvise en i sannhet ødeleggende og nedbrytende virksomhet og vise alle slags dårlige egenskaper, som egenmektighet, misbruk av embedsmyndighet og fremfor alt bestikkelighet.

Attende måte

Beskyttelsesforanstaltninger

Strengt beskyttelsesforanstaltninger virker som etsende gift på enhver regjerings anseelse. Hvis vi må gripe til slike foranstaltninger, så vil vi kunstig fremkalle uroligheter og ophisse folkets utilfredshet gjennom godt skolerte talere. Disse talere vil ha et stort tilløp av massene, slik at det tilsynelatende er et fullt opprør i gang. Dette vil vi benytte som et påskudd til å foreta husundersøkelser og til å sette de personer under politiopsikt som vi har mistanke til. Derved vil våre tro hjelpere blandt det ikke-jødiske politi yde oss de beste tjenester.

Bevoktning av opprørere

Da de fleste opprørere vier sig til en bestemt sak av kjærlighet til eventyr og til dristige taler, så vil vi for det første la dem leve i ro så lenge de ikke griper til forbryterske handlinger. Men for å holde oss underrettet om alt som foregår, vil vi ha spioner i alle hemmelige forbund som kan la oss få vite hva det er som foregår. Dere må ikke glemme, mine herrer, at en regjerings anseelse lider hvis den altfor ofte opdager sammensvergelses mot sig. Det kan føre til en mistanke om at de innser sin egen vanmakt, eller ennå verre, sin egen urettmessighet. Dere vet, mine herrer, at vi har undergravet de ikke-jødiske kronede hoders anseelse derved, at vi gjennom våre hjelpere meget hyppig lot utføre mordanslag mot dem. Gjerningsmennene var blinde kveg av den hjorden som står oss til forføining. Gjennom noen liberalistiske talemåter er det lett å forlede dem til forbrytelser, når man gir disse forbrytelser et statsrettslig preg. Vi vil ennå tvinge de

ikke-jødiske regjeringer til å tilstå sin vanmakt derigjennem, at de åpent må treffe beskyttelsesforholdsregler for sig selv. Da har de mistet sin anseelse for godt.

Beskyttelsen av jødenes konge

Vår jødenes konge vil bli beskyttet på en måte som slett ikke faller i øinene. Vi må ikke engang la den tanke få komme op, at han ikke skulde være i stand til å uskadeliggjøre ethvert ondt anslag, og at han skulde være nødt til å skjule sig mot slikt. Hvis vi efter ikke-jødenes eksempel skulde tillate en slik tanke å komme op. så hadde. vi fra samme øieblikk underskrevet dødsdommen for kongen selv eller idet minste for hans efterfølgere.

Vår konge vil vite strengt å bevare „skinnet av at han ikke bruker sin makt til beste for sig selv eller sitt hus, men til beste for hele folket. Derfor vil hans makt bli aktet og beskyttet av folket. Folket vil forgude ham, fordi det er fast overbevist om at kongens makt er garantien for ro og orden i landet og for den enkelte statsborgers velferd. *Den som vil beskytte kongen ved hjelp av ytre maktmidler, den anerkjenner kongens svakhet.*

Så snart vår konge viser sig offentlig, vil han være omgitt av en mengde tilsynelatende nysgjerrige menn og kvinner. Tilsynelatende ganske tilfeldig vil de alltid danne de nærmeste rekker omkring ham, og av tilsynelatende kjærlighet til orden vil de holde andre tilbake når de vil trenge sig for langt frem. Dette gode eksempel vil også mane de andre til ro og besindighet. Hvis noen trenger sig frem fra folkemassen for å overrekke kongen et budskap, så er de nærmeststående rekker forpliktet til å ta imot det og å overrekke det til kongen for hele folkets øine. Da vil alle vite at bønnskiftet virkelig er kommet i kongens hender og vil bli undersøkt av ham selv. Maktens anseelse lar sig bare oprettholde ved at folket med overbevisning kan si: <<Hvis bare kongen visste det» — eller <<Kongen skal få vite det».

Maktens anseelses hemmelighetsfulle utspring

Med innførelsen av åpne beskyttelsesforanstaltninger taper man det hemmelighetsfulle utspring som makten har. Enhver som er i besittelse av den nødvendige frekkhet, vil da tro sig berettiget til å ut-

fordre kongens makt offentlig. Oprøreren erkjenner sin egen makt og leter efter det beleilige øieblikk for et mordanslag . Ikke-jødene har vi lært noe annet. Av deres eksempel kan vi lære, hvilke slemme følger de åpne beskyttelsesforanstaltninger fører med sig.

Arrestasjon ved første mistanke

Under vårt herredømme vil enhver bli arrestert som på det statsrettslige område har gjort sig mer eller mindre mistenkelig. Det er fullstendig galt, av frykt for en mulig feiltagelse å lette deres flukt som er mistenkt for en statsrettslig forseelse eller forbrytelse. På dette område vil vi gå frem med den aller ytterste strenghet. Allerede ved almindelige forseelser kreves det en viss forutinntatthet for den anklagede, når man overhodet vil behandle eller ta hensyn til beveggrunnene. For forbryterne på det statsrettslige område, som befatter sig med spørsmål som ikke angår dem og som de ikke forstår noe av, gis det overhodet ingen undskyldning. Selv regjeringer forstår slett ikke alltid den sanne statskunst.

Nittende møte

Forslagsrett

Likeså lite som vi vil tale at massen befatter sig med statsrettslige spørsmål, likeså gjerne ser vi at folket sender inn til regjeringen alle slags forslag som går ut på å forbedre dets økonomiske forhold. På denne måte kan vi muligens komme til å få rede på virkelige dårlige tilstander som det vil være til vår fordel å få gjort en ende på. Hvis det bare dreier sig om tøv, så vil vi svare saklig på det og bevise forslagsstillerens kortsynthet. Derved viser vi på den ene side at vi er med og interessert i alt som gar for sig blandt folket. På den annen side hindrer vi utbredelsen av falske meninger.

Uroligheter og oprør

For en regjering som ikke bare stoler på politiet, men som har roten til sin kraft i folket selv, er uroligheter og oprør ikke annet enn en hunds gjøen foran en elefant. Hunden gjør til elefanten fordi den underkjenner dens storhet og kraft. Det er tilstrekkelig ved et lærerikt eksempel å vise forskjellen på disse to, så vil hunden slutte å gjø og i stedet logre med halen så snart den ser elefanten.

Statsrettslige forbrytere

For å frata de statsrettslige forbrytere skinnen av å være helter som ofrer sig for andre, vil vi sette dem på samme benk som vanlige tyver og mordere og alle slags gemene og skitne forbrytere. Da vil

den offentlige mening skjære alle over en kam og straffe den stats- rettslige forbryter med den samme forakt som blir bragt til skue overfor den almindelige forbryter.

Forherligelsen av statsrettslige forbrytelser

Med hell har vi bestrebet oss på å avholde ikke-jødene fra en slik fremferd mot de statsrettslige forbrytere. Derfor har vi såvel i avis-artikler og i offentlige taler som umiddelbart gjennom klokt sammensatte lærebøker i historie forherliget oprørerens angivelige heroisme. Han har **-som** vi sier ofret sig for det almene vel. På denne måte lyktes det for oss å vinne tallrike tilhengere for liberalismen og å drive tusener ikke-jøder inn i den kveghjord som er oss hengiven i liv og død.

Tyvende møte

Prinsipper for penge- og skattesystemet

Vårt møte idag skal behandle prinsippene på pengenes og skattesystemets område. Jeg har med hensikt . plasert dette overordentlig viktige spørsmål henimot slutningen av min beretning, fordi den danner kjernen i vår plan og vil avgjøre om denne skal lykkes eller ikke. Før jeg imidlertid går inn på enkelthetene vil jeg be Dem, mine herrer, om å huske på hvad jeg allerede før har antydnet: Vi er helt sikre på vår saks seier, fordi vi eier nesten alle penger i verden.

Så snart vi har opnådd vårt herredømme, vil vår diktatoriske regjering undgå å belaste folkemassene altfor sterkt med skatter. Selvopholdelsestrangen gir oss dette bud, for vi må aldri glemme at vi overfor folket alltid må fremstille oss som dets faderlige rådgivere og beskyttere. På den annen side vil statsforvaltningen koste mange penger, som vi på en eller annen måte må skaffe til veie. Det er derfor av særlig viktighet for oss å finne frem til en fremgangsmåte hvor det ved påleggelsen av skatter mest mulig blir tatt hensyn til yde-evnen.

Trinnvis stempelskatt

Våre lover vil bli formet efter det prinsipp, at alt som ligger innenfor statsområdet tilhører kongen. Vår regjering vil derfor være i stand til å ramme enhver form for eiendom. I et nødstilfelle kan vi tilmed inndra alle betalingsmidler, for å fordele dem på nytt. Den beste vei til å dekke statens pengebehov vil imidlertid være en trinvis stigende eiendomsskatt. Ved en slik ordning kan skattene bli avkrevet i en viss

procentsats av formuens størrelse. Den formuende er i stand til å bære skattene uten å pålegge sig noen innskrenkninger, og uten at hans økonomiske stilling blir utsatt for fare. De rike må forstå at de har en plikt til å stille endel av sin overflod til statens forføining, fordi staten sikrer dem den uinnskrenkede eiendomsrett til den gjen-værende formue og retten til enhver rerlig fortjeneste. Jeg sier ut- trykkelig *ærlig fortjeneste*, for vi må nøie passe på dannelsen av formuer for å forhindre rov under skinn av rett.

Denne rettferdige fordeling av skattebyrdene må komme ovenfra, for den er en av tidens nødvendigere fordringer. Gjennomførelsen vil sikre ro og orden.

En hard beskatning av de fattige derimot fremkaller utilfredshet og oprør. Den skader staten meget mer enn hvad den bringer inn, for på jakten efter noen lusne småører mister den folkemassenes tillit og velvilje. Uavhengig herav tjener formuesskatten til å hindre samlingen av altfor store formuer på en hånd. For øieblikket har vi forenet nesten alle store formuer i var hånd, for å ha en motvekt mot de ikke-jødiske regjeringers store makt på pengehusholdningens område.

En skatt som øker meget sterkt med formuens størrelse vil bringe inn langt større beløp enn den i mange stater vanlige persons katt, som vi vesentlig bruker til å fremkalle uroligheter og utilfredshet blandt ikke-jødene.

Den makt som vår konge skal støtte sig på, vil bestå i en rettferdig fordeling av skattebyrdene. Dette vil danne en stor garanti for den indre fred. For denne indre freds skyld må de formuende overlate til staten en del av sine inntekter. Statens pengebehov må bli dekket av dem som lever i overflod, og av dem som det er mulig å kreve noe av.

En slik fordeling av skattebyrdene vil tjene til å mildne de fattiges misunnelse av de rike. Når de besittelsesløse klasser ser at nesten alle statens byrder blir båret av de besittende, som derigjennem gjør det mulig å oprettholde ordnede tilstander og viser hver enkelt borger en tjeneste, så vil de ikke frakjenne de besittendes eksistensberettigelse. \

Forat de formuende ikke skal klage altfor meget over de nye skattebyrder, vil vi la dem få et nøiaktig regnskap over hvordan statens penger blir brukt. Undtatt herfra er naturligvis de summer som vi vil trenge til bruk for vår konge og for våre forvaltningsembedsmenn.

Vår konge vil ikke ha noen personlig formue, fordi at alt som er innenfor statens område prinsipielt skal gjelde for hans eiendom. Hvis han har noen privatformue, så kan han ikke med noen rett gjøre krav på hele folkets formue. Det ene utelukker det annet. Enten tilhører alt kongen –**og** da kan han ikke utskille noen del av det som privat-eiendom. Eller han *har* en privat formue, og da kan han ikke gjøre krav på det hele.

Av den kongelige familie vil bare tronfølgeren bli underholdt på statens bekostning. Alle de andre må enten tre inn i statstjenesten eller finne sig et annet yrke. Den kongelige families blod gir ikke noe rett til rov fra statskassen.

Den trinvis stigende eiendomsskatt

Ethvert kjøp, enhver kvittering over mottatte pengesummer og enhver arv vil bli belagt med en trinvis stigende stempelskatt. Den som undlater å anmelde en overdragelse av eiendomsretten til gull eller andre verdier på denne måte, vil bli straffet på en særlig måte. Han vil bli pålagt en mulkt som er utregnet i procenter av den sum som er unddratt beskatning, og med renter fra den dag eiendoms- handelen fant sted til forholdet blev opdaget. For overdragelse av eiendommer må det bli innført bestemte skjøte-bøker, som inneholder navnene på den gamle og den nye innehaver og deres bolig. Disse bøker må hver uke forelegges for de stedlige skattemyndigheter . Selvfølgelig må attestasjonen av kjøperens navn bare bli forlangt hvis kjøpesummen overstiger en bestemt grense. De vanlige småkjøp til dekning av hverdagens behov skal bare bli pålagt en omsetningsskatt på en viss procent.

Regn ut, mine herrer, hvor meget større inkomsten av slike skatter vil bli enn de ikke-jødiske inntekter.

Statskassen

Statskassen må alltid inneholde en bestemt sum i kontante penger. Denne sum skal danne en garanti mot uforutsette utgifter. Men alt som går over denne nødvendige sum må på ny bli satt i omløp. For disse overflødige summene vil vi la offentlige arbeider utføre. Den

kjensgjerning, at staten av sig selv setter i gang slike arbeider, vil innbringe den arbeiderklassens velvilje . Av den nevnte sum vil vi også betale belønninger for oppfinnelser og for særlig fremragende ydelser på næringslivets område.

Utover den bestemte og godt beregnede sum skal det ikke ligge et eneste øre unyttig i statskassen. Pengene er bestemt til å være i omløp. Enhver stansning av pengeomløpet kan skade staten meget følbart. Pengene er statsmaskineriets olje. Hvis oljen uteblir, så må maskineriet stå stille.

Verdipapirer med fast rente og stansning av pengeomløpet

Erstatningen av en del av pengemengden med verdipapirer med fast rente har fremkalt en slik stansning av pengeomløpet. Følgene av dette forhold har vi sett nok av.

Statens regnskap

Vi vil oprette et regnskapskontor hvor herskeren til enhver tid kan finne en fullstendig oversikt over statens utgifter og inntekter. Undtatt herfra skal bare være den løpende måned, som ikke er avsluttet, og den måned som går foran og hvor alle regnskapsbilag ikke kan forutsettes å være kommet inn ennå.

Den eneste personlighet som ikke kan ha noen fordel av rov fra statskassen, vil være statsoverhodet selv. I prinsippet eier han jo alt. Nettop derfor vil hans personlige overvåking av regnskapsførselen fullstendig utelukke muligheten av noe som helst sløseri med statsmidler eller noe underslag.

Avskaffelse av herskerens mottagelses- og representasjonsplikter

Almindelig skikk og bruk ved hoffene pålegger herskeren en masse mottagelses- og representasjonsplikter som tar megen kostbar tid fra ham. Disse forpliktelser vil vi helt avskaffe, for at herskeren skal få tilstrekkelig tid til å utføre sine egentlige oppgaver : å våke over statsforvaltningen og å overveie nye forholdsregler. Da vil ikke herskeren

lenger være omgitt av lykkejegere som trenger sig om ham for å få del i hoffets glans og prakt og for å opnå fordeler, lykkejegere, som ikke har noen som helst interesse av folkets vel.

Kriser i næringslivet

For å skade ikke-jødene har vi fremkalt omfangsrrike stanser eller kriser i næringslivet. Herved betjente vi oss av det enkle middel, at vi trakk alle de penger vi kunde få fatt i ut av omløp. Kjempemessige summer blev opsamlet i våre hender, mens de ikke-jødiske stater satt uten midler og til slutt var nødt til å be oss jøder om å tilstå dem lån. Med disse lån påtok de ikke-jødiske stater sig meget betydelige renteforpliktelser, som i høi grad trykket deres statsbudgetter og til slutt bragte dem i fullstendig avhengighet av de store pengeutlånere, jødene. Overgangen fra små håndverksbedrifter og middelstore bedrifter til storindustri, som helt avhenger av de rike jødiske pengeutlånere, suget efter hvert op alle sunde krefter i folket og umuliggjorde til slutt enhver motstand fra de ikke-jødiske staters side.

Pengeomløpet

Staten setter idag altfor lite penger i omløp. Dette gjør at denne ikke i full utstrekning kan fylle sine opgaver. Økningen av pengeomløpet må holde skritt med økningen i befolkningensmengden. Her må også barna telles med, da de helt fra fødselen av forårsaker en betydelig pengeomsetning. Nyreguleringen av pengeomløpet er et viktig spørsmål for hele verden.

Gullstandarden

Dere vet, mine herrer, at gullstandarden har vært en fordervelse for alle de statene som har anvendt den. Den kunde så meget mindre tilfredsstillende folkenes store pengebehov, som vi efter evne har trukket gullet ut av omløp og satt seddelomløpet i et avhengighetsforhold til gullbeholdningen.

Fremtidens penger

I vår stat må vi innføre et pengesystem som er bygget på leveomkostningene. Da blir det fullstendig likegyldig hvad slags betalingsmiddel vi bringer i omløp. De kan være av papir eller av tre eller av metall. Hovedsaken er, at vi bringer pengeomløpet i samsvar med befolkningstallet . Vi vil beregne en statsborgers gjennomsnittlige pengebehov etter de gjennomsnittlige leveomkostninger , og så sette så mange penger i omløp som svarer til hele befolkningens behov. Det vil si at beløp som svarer til gjennomsnittsbehovet multiplisert med befolkningstallet. For ethvert nyfødt barn vil vi få en økning i pengeomløpet, og for hver avdød en tilsvarende innskrenkning. Beregningene må bygges på hver enkelt provins og hvert enkelt bygdelag .

Statshusholdningen

Av den største betydning for ethvert ordnet statsvesen er det, at statsbudgettet blir opsatt og beregnet i tide. For å undgå enhver forsinkelse og enhver unødvendig diskusjon om disse viktige spørsmål, vil et overslag over statens inntekter og utgifter under vårt herredømme hvert år bli utarbeidet i en særlig forordning av vårt statsoverhode. Dette gir oss på den ene side garantien for en rettidig Iovmessig behandling av alle spørsmål som henger sammen med statshusholdningen . For det annet vil ikke noe skattkammer våge å begunstige noen, og å forstrekke *en* myndighet med for store midler til skade for en annen myndighet.

Overslaget over statsinntekter og statsutgifter vil bli ført op ved siden av hverandre, slik at det i fremtiden ikke blir mulig å ødelegge oversikten ved å rive disse to sammenhengende deler fra hverandre.

Vi er overhodet nødt til å forandre de ikke-jødiske statenes pengehusholdning helt fra grunnen av, og gå frem på en slik måte at ingen har grunn til å beklage sig. Det vil sikkert ikke falle oss vanskelig å begrunne de nye forholdsregler, når vi tenker på den fullstendige ødelagte tilstand som de ikke-jødiske staters statshusholdning er kommet i. Fremfor alt vil vi peke på det største onde ved de ikke-jødiske

staters pengehusholdning : Hvert eneste år begynner de med å stille op et ordentlig budgettforslag. Dette holder aldri, skjønt det fra år

til år stiger i en forskrekkende grad. Dette har naturligvis sine særlige årsaker. De i budgettforslaget opsatte summer rekker vanligvis bare omtrent til midten av regnskapsåret. Så blir det stilt forlangende om en ekstrabevilgning, som i almindelighet er brukt op på tre måneder. Derpå følger en tredje og ofte en fjerde ekstrabevilgning. Over- sikten over de virkelige inntekter og utgifter ved regnskapsårets avslutning danner da de beste bevis for, hvor fullstendig grepet ut av luften det oprinnelige budgettforslaget har vært . Istedenfor nu å trekke en lærdom av dette, gjentar ikke-jødene dette beklagelige skuespill fra år til år. Da budgettforslaget for det nye regnskapsår alltid bygger på statsregnskapet for det foregående år — altså klamrer sig angstfullt til det gamle istedenfor å se modig fremover — så kan man som en fast regel gå ut fra at det vil bli overskredet med minst 50 procent. Det er en skrue uten ende. Man kan virkelig ikke undre sig over at de ikke-jødiske stater ved en så lettsindig fremgangsmåte kommer i stadig pengenød. Den senere tids lånebudgettering har så gjort det av med dem. Idag er alle ikke-jødiske stater så forgjeldet at man rolig kan snakke om et almindelig sammenbrudd av deres pengehusholdning.

Dere vil forstå helt ut, mine herrer, at vi har foranlediget ikke- jødene til å drive en slik, gjeldshusholdning. Selvsagt skal vi passe oss for å fortsette denne slags statshusholdning under vårt herredømme .

De nuværende statslån

Ethvert statslån er det beste bevis på at vedlkommende stat blir dårlig styrt og ikke bruker sine maktmidler og rettigheter på en riktig måte. Statslåne henger som et Damokolessverd over hodet på den ikke-jødiske hersker. Istedenfor å dekke statens behov ved hjelp av en ekstraordinær skatt på undersåtterne , så ber de med foldede hender våre jødiske pengeutlånere om Iån. Utenlandske Iån er som blodigler på statslegemet . Man blir ikke kvitt dem før de faller av av sig selv, eller staten fjerner dem med makt. Men til dette har ikke de ikke-jødiske regjeringer den nødvendige kraft. I stedet setter de stadig flere blodigler på sin syke kropp, slik at de til slutt må gå til grunne på grunn av den blodfattigdom som de selv frivillig har fremkalt.

Et statslån –og især et utenlandsk statslån -- er ikke annet enn en frivillig avtapping av blod fra statslegemet. Lånene består i en gjeldsforpliktelse fra statens side, som også lover visse renter. Rentefoten svinger med høiden av de beløp som saken dreier sig om, og med statens tillitsverdighet. Hvis rentefoten er 5 %, så må staten i løpet av tyve år betale hele den lånte summen tilbake bare i renter, i 40 år må den bare i renter betale det dobbelte, og i 60 år den tre- dobbelte sum. Og ennå vil den like fullt skylde den oprinnelige sum, i fall da ikke -hvad vi her har forutsett -summen er blitt avbetalt.

Hvis det dreier sig om en tilbakeliggende stat, som har bibeholdt den gamle personlige skatt, så får vi følgende billede: I form av en hodeskatt avpresser staten sine fattige det aller siste øre, og betaler dermed renter på lån fra de rike pengeutlånere i utlandet som den er kommet i gjeld til. Den gjør egne undersåtter til slaver, og kommer dog allikevel vel ikke ut av sitt eget renteslaveri. Vilde det ikke ha vært tusen ganger bedre, om den aldri hadde satt sig i dette rente- slaveri til utlandet, men i stedet straks tatt fra sine undersåtter det som den behøvde, og siden brukt alle skatteinntekter til sine egne formål?

Så lenge lånene innskrenker sig til innenlandske lån, har ikke-jødernes gjeldshusholdning tatt pengene ut av lommene på de fattige og latt dem flyte inn i lommene på de rike. Men efter at vi har bestukket de ledende personligheter til å gjennomføre optagelsen av utenlandske lån, flyter alle statenes rikdommer inn i våre lommer. Siden den tid må alle ikke-jøder betale renter og avdrag til oss.

Vi har opnådd hvad vi vilde. De ikke-jødiske herskeres lettsinn og kortsynthet i alle spørsmål som har med statens pengesystem og skattehusholdning å gjøre, så vel som de høiere statsembedsmenns bestikkelighet og udugelighet, har kastet alle ikke-jødiske stater inn i et slikt gjeldsslaveri til oss jøder, at de aldri kan befri sig fra det. Men dere må ikke glemme, mine herrer, hvilket utrettelig arbeid og hvor store pengeofre vi måtte yde for å nå dette mål.

De fremtidige statslån

Vi vil ikke tale noen stans i pengeomløpet, og derfor avskaffe alle langsiktige rentebærende statslån. De eneste tillatte former for statslån skal være kortsiktige gjeldsbrev som skattekontorene

utsteder, og som skal forrentes med en procent. En så liten forrentning vil ikke utlevere statens kraft til blodsugerne, det vil si de store pengeutlånere. Retten til å utstede langfristige rentebærende gjeldsbrev vil vi bare gi til de store industrielle foretagender. Disse kan med letthet betale renten av sin fortjeneste. Staten derimot kan som regel ikke opnå noen fortjeneste med de penger som den låner, fordi den bruker dem til forbruksformål og ikke til å skape nye økonomiske goder.

Industripapirer

Under vårt herredømme vil industripapirene også bli kjøpt av staten. Staten vil på denne måte bli kreditor, mens den tidligere nesten blev kvalt under sine tunge gjeldsforpliktelser. Denne forholdsregel vil avskaffe stansen i pengeomløpet, det vidt utbredte snylteri og rentierstandens offentlig begunstigede dovenskap. Disse misforhold var nyttige for oss så lenge ikke-jødene ennå satt ved roret, men under vårt herredømme vil vi ikke lenger kunne tale det.

Ikke-jødernes udyktighet i penge- og skattehusholdningen
De ikke-jødiske herskere og deres yndlinger får råd av
frimurerlosjenes tillitsmenn

Finnes der noe bedre bevis for ikke-jødens fullstendige udyktighet og dyriske forstand på penge- og skattevesenets område, enn den kjensgjerning, at de har optatt lån hos oss til høie renter uten å tenke på at de dog til syvende og sist blir nødt til å skaffe til veie nettop de samme summer og dessuten de høie renter? Vil det ikke ha vært meget enklere å ta summen fra sine egne undersätter og spare rentene?

Men nettop her viser sig vårt utvalgte folks fremragende åndsegenskaper: Vi har forstatt å fremstille spørsmålene om statslån for ikke-jødene på en slik måte, at de tilmed trodde å se fordeler for sig selv i optagelsen av statslån.

Når den tiden er kommet da vi selv skal sette op statsbudgettet, så kan vi støtte oss på en århundrelang erfaring som vi har samlet hos de ikke-jødiske stater. Våre budgettforslag vil være klare og be-

stemte, og fordelene ved de nye innretninger vi bringer i stand, vil det ikke være noen tvil om. Vi vil avskaffe de dårlige tilstander ved hvis hjelp vi har behersket ikke-jødene, men som vi ikke på noen måte kan tale i vårt kongerike.

Regnskapet og statsrevisjonen vil vi bygge ut på en slik måte at hverken herskeren eller den laveste statstjenestemann skal være i stand til å bruke selv det aller minste beløp fra statskassen til andre formål enn det det er bestemt for.

Hvis man først tillater avvikelser fra de formål som statsinntektene egentlig er bestemt for, så kommer snart hele statshusholdningen i oppløsning. Ingen er i stand til å yde noe stort når han ikke kan holde målet klart for øiet og kjenne de midler som han har rådighet over. Selv helter går til grunne under slike omstendigheter.

Med hensikt har vi forstatt å bringe de ikke-jødiske herskeres opmerksomhet bort fra en inngående behandling av spørsmål vedrørende statsforvaltningen. I denne hensikt har vi innført alle slags mottagelses- og representasjonsplikter ved hoffene — det tjente alt sammen bare til å skjule vårt herredømme. Herskernes yndlinger — som hadde den egentlige statsforvaltning i sin hånd — forstod heller ingenting av saken. De lot sine beretninger utarbeide av tillitsmenn innen våre frimurerlosjer. Derfor har vi forstatt å innfange ikke-jødernes godtroende sinnelag ved å fylle disse beretninger med løfter om fremtidige forbedringer og innsparinger. Hvordan skulde disse innsparinger komme i stand? Kanskje fra nye skatter? Slik skulde enhver ha spurt som leste våre regnskaper og utkast. Men ingen av ikke-jødene kom til å tenke på denne nærliggende innvending.

Dere vet, mine herrer, hvad denne sorgløshet blandt ikke-jødene har ført til: Tross folkenes beundringsverdige flid står de ikke-jødiske stater foran sitt penge- og skattevesens fullstendige sammenbrudd.

Enogtyvende møte

Innenlandske Iån

Idag vil jeg utfylle min siste beretning med utførlige erklæringer om de innenlandske Iån. Jeg vil ikke mer komme tilbake til spørs- målet om de utenlandske Iån. De har tilført oss de ikke-jødiske folks rikdommer. Men i vårt rike vil det ikke lenger finnes noen utlendinger , og derfor heller ikke noen utenlandske Iån.

Hittil har vi benyttet oss av de høiere statsebedsmenns bestikkelighet og herskerens sorgløshet til a pånøde de ikke-jødiske regjeringer penger som de enten overhodet ikke hadde bruk for eller som de i virkeligheten slett ikke behøvde motta fra oss. For oss dreiet det sig derved om en god forretning, ved hvilken vi kunde høste det dobbelte eller tredobbelte av det som vi hadde gitt ut. Det er fullstendig utenkelig, at noen kunde bære sig ad på samme måte overfor oss. Derfor vil jeg i mine videre anførsler innskrenke mig til å behandle enkelthetene ved de innenlandske Iån.

Når en stat vil opta et innenlandsk Iån, så trer den i almindelighet i forbindelse med de store pengeutlånere i landet. Disse bestemmer i regelen prisen og andre betingelser for tegningen av Iånet. For sitt arbeid med saken får de som regel en rabatt på den kursen som blir fastsatt for Iånet. Da først offentliggjør staten lånebetingelsene og opfordrer sine undersåtter til innen en viss tid å tegne sig for visse summer av statsobligasjoner til fast rente. Forat så mange som mulig skal få anledning til å tegne sig, blir Iånet opstykket i obligasjoner med et meget lavt pålydende . De enkelte obligasjoners verdi kan svinge mellem hundre kroner og mange tusen. Allerede efter noen dagers forløp blir kursen kunstig drevet i været, angivelig fordi

alle mennesker søker å skaffe sig obligasjoner . Snart efter heter det at statskassen er overfylt, og at man slett ikke kan ta vare på alle pengene. Ingen kommer til å tenke på det selvmotsigende i overhodet å opta Iån under slike omstendigheter. Alle er stolt over, at det utlagte Iån er blitt mange ganger overtegnet. Et bedre bevis for folkets tillit til statens forretningsdrift kan man jo slett ikke finne, blir det almindelig påstatt.

Statsgjeld og skatter

Så snart dette skuespill er over, står staten overfor den kjensgjerning at dens gjeld er blitt meget større. For å skaffe til veie penger til å betale rentene av denne gjelden, tar den for det meste sin tilflukt til nye Iån. Derigjennem vokser gjelden og rentebyrden stadig mere. Når staten så har utnyttet den tillit den nyter til det aller yderste, så er den nødt til å pålegge nye skatter for å betale rentene. Selve gjelden blir det slett ikke tale om å betale. Men da er staten fortapt, for da kan den ikke komme sig ut av renteslaveriet.

Nedsettelse av rentefoten ved statslån

I et slikt tilfelle pleier staten gjerne å sette ned rentefoten på sine Iån. Men derved letter den bare rentebyrden, ikke selve gjelden. Og dessuten kan en slik forholdsregel bare gjennomføres med statskreditorenes godkjennelse. Den som ikke vil finne sig til rette med nedsettelsen, må staten betale obligasjonenes pålydende. Hvis alle vilde nekte å godta rentenedsettelsen og forlange sine penger tilbake, så vilde staten være fanget i sin egen felle. Da vilde den slett ikke være i stand til å betale de summene som blev forlangt av den. Men da de aller fleste undersätter i de ikke-jødiske statene er fullstendige ukyndige i pengesaker, så har de alltid foretrukket kurstap og nedsettelse av renten fremfor risikoen for en statsbankerott. Derved gav de regjeringen anledning til å få nedsatt den årlige rentebetaling med adskillige millioner. Til gjengjeld måtte de riktignok finne sig i et betydelig tap av sin formue og inntekt.

Ved statsgjeldens nuværende høide, og fordi den overveiende består av utenlandske lån –kan de ikke-jødiske regjeringer ikke lenger våge å sette rentefoten ned. De vet meget godt at vi -jødene -vilde forlange alle våre penger tilbake i fall rentefoten blev satt ned.

Statenes betalingsevne

Det står da bare en eneste mulighet åpen, den nemlig åpent erklære at staten ikke har evne til å betale. Det vilde i alle land være det aller beste bevis for at det mellom regjeringene og folkene er en dyp kløft som det ikke er mulig å slå bro over. Jeg ber Dem, mine herrer, å vie denne omstendighet Deres høieste oppmerksomhet.

Sammenlegning av de innenlandske lån. Evige renter

For å skjule at de ikke har noen betalingsevne har de ikke-jødiske statene funnet på en utvei. De har slått sammen alle sine innenlandske lån til et eneste lån med samme rentefot. Forpliktelsen til å betale de lånte pengene tilbake har de ophevet på den måte, at de bare gir långiveren rett til en fortløpende rente. Med denne evige rente vil de dekke feilene ved sin pengehusholdning og også ebben i statskassen. Rentens opståelse er meget lærerik. Til å begynne med tenkte man slett ikke på å opheve retten til å kreve tilbakebetaling, da man slo sammen eller konsoliderte alle innenlandske lån. Tvertimot. Staten sikret både forrentningen og tilbakebetalingen av disse såkalte gullkantede papirer derigjennem at den stillet bestemte statsinntekter til rådighet for dette formål og tilmed satte sparebankenes kapital inn som garanti. Men da alle disse beløp litt etter litt måtte brukes for å betale rentene på de utenlandske lån, så hadde staten til slutt ikke annet å gjøre enn å avfinne sig med de innenlandske kreditorer med løfte om evig rente. Også innskyterne i sparebankene måtte nøie sig med dette så snart deres tilgodehavende oversteg et bestemt beløp.

Avskaffelse av aksjebørsene

Så snart vi har opnådd vårt verdensherredømme vil all slags svindele og spekulasjon på det økonomiske område forsvinne. Vi vil også avskaffe aksjebørsene, fordi vi ikke kan tillate at vår makts anseelse blir rystet gjennom stadige kurssvingninger på våre egne statspapirer. Vi vil gi disse en lovlige kurs, nemlig deres pålydende, og straffe enhver nedsettelse eller forhøielse av denne. Forhøielse av kursen kan heller ikke tillates, fordi den vilde gi påskudd til en senere nedsettelse.

De ikke-jødiske staters verdipapirer vil vi for det første sette over deres pålydende –i mange tilfelle –**men** litt etter trykke dem langt under denne kurs.

Verdsettelse av industripapirer

Vi vil erstatte aksjebørsene gjennom mektige kredittanstalter som blir drevet av staten. Deres oppgave skal det være å verdsette industri- papirene på en måte som svarer til statens ønske og å belåne dem. Disse kredittanstalter vil være i stand til å kaste fem hundre millioner industriaksjer på markedet på en eneste dag, og til å opkjøpe likeså mange. På denne måte vil alle industrielle foretagender være avhengig av oss. Dere kan sikkert forestille Dem, mine herrer, hvilken uhyre makt vår stat på denne måte vil vinne i næringslivet.

Toogtyvende møte

Fremtidens hemmelighet

Hittil har mine beretninger hatt til formål å avsløre for Dem hemmeligheten om det som er skjedd og det som skjer. Jeg vilde vise Dem, hvordan alt som skjer nu peker mot mektige og nær forestående begivenheter. Dere skulde få erkjenne de hemmelige lover som styrer vårt forhold til ikke-jødene og som bestemmer våre forholdsregler på det økonomiske område. Jeg har ennå noe å tilføie til dette.

I våre hender har vi nutidens største makt -gullet. På to dager kan vi skaffe det frem fra våre hemmelige skjulesteder i hvilke mengder vi vil.

Den århundrelange onde tid som grunnlag for fremtidig velferd

Behøver jeg virkelig ennå å bevise at vårt herredømme er forutsett av Gud. Skulde vi virkelig ikke være i stand til ved hjelp av vår rikdom å føre beviset for, at alt det onde som vi i løpet av mange hundre år måtte utføre, til slutt skulde føre til almindelig velferd og en god ordning overalt? Vi vil gjennomføre denne ordning, selv om vi ikke kan gjøre det helt uten å gripe til vold. Vi skal vite å bevise at vi er menneskehetens velgjørere, som igjen vil gi den sønderslitte jord velferd og personlighetens frihet. Enhver som lyder våre lover skal kunne glede sig ved fredens og ordenens velsignelser. Men på samme tid vil vi oplyse alle om, at den sanne frihet ikke ligger i den enkeltes grenseløse vilkårlighet. Vi vil forklare, at menneskets kraft og verdighet aldri kan søkes i forkynnelsen av oprørske prinsipper,

som samvittighetsfrihet og almindelig likhet. Vi vil forklare, at personlighetens frihet ikke berettiger noen til gjennom ville taler å drive sig selv eller andre sammenstimlede personer til oprør. Den sanne personlige frihet består i personens ukrenkelighet. Men bare under den forutsetning at de ærlig og redelig overholder reglene i det menneskelige samfund. Menneskenes sanne verdighet består ikke så meget i erkjennelsen av disse rettigheter som i oppfyllelsen av sine plikter. Den verste sort mennesker er dem som ved alle anledninger skyter sitt kjære Jeg i forgrunnen.

Folkets ærefrykt for makten

Vår fast sammentømrede makt vil holde regjeringens tøiler stramt i handen og ikke løpe etter partiførere og talere, som med stårt forbruk av ord forkynner sine uopfyllelige drømmerier. Regjeringen vil garantere fullkommen ro og orden, og i disse to ting ligger menneskenes hele lykke. Foran vår makts stråleglans vil folket synke på kne, og se op til den med sky ærefrykt. En sann makt anerkjenner ikke noen rettigheter, ikke engang guddommelige . Ingen vil våge å tre op mot oss eller berøve oss den aller minste del av makt.

Treogtyvende møte

Innskrenkning i produksjonen av luksusvarer

Forat folkene skal venne sig til å adlyde oss, må vi opdra dem til beskjedenhet. Derfor vil vi så vidt mulig innskrenke den industrielle produksjon av luksusvarer. På den måte vil vi også komme til å forbedre sedene, som idag har lidt meget under praktskyke og menneskenes bestrebelser efter å overby hverandre gjennem så stort forbruk som mulig.

Gjeninnførelsen av hjemmeindustrien

Vi vil igjen innføre hjemmeindustrien og derigjennem undergrave fabrikantenes formue. Dette er nødvendig allerede av den grunn at de storindustrielle ved sin henynsløse fremferd og jagen efter egen fordel fremkaller massenes utilfredshet og derfor, om enn ubevisst, også setter massene opp mot den bestående samfundsordning og mot regjeringen.

Arbeidsløshet

Hjemmearbeideren kjenner ingen arbeidsløshet. Derfor er han vokset sammen med den bestående samfundsordning og ønsker ikke å skade regjeringen. Ved den nu herskende storindustrielle produksjonsmåte blir regjeringen stadig satt i fare på grunn av arbeidsløsheten og de av denne opstående uroligheter. Så snart makten er i våre hender, vil også arbeidsløsheten forsvinne.

Forbud mot fyll

Under vårt herredømme vil drukkenskap bli forbudt ved lov og strengt straffet. Den er en forbrytelse mot menneskets verdighet . Under innflytelse av berusende drikke forvandler mennesket sig til et vilt dyr.

Jeg gjentar: Massen adlyder bare en sterk makt som er fullstendig uavhengig av den selv, som den med blind tillit kan se op til, og som beskytter den mot samfundslivets laster og skader. — Hvad hjelper det om herskerens sjel er som en engels? Massen må i ham se legemliggjørelsen av en fast vilje og en ubøielig makt.

Avskaffelse av det gamle samfund og dets opståen i en ny form

De ikke-jødiske regjeringer kan bare med stor vanskelighet holde sig ved roret. De er omgitt av et samfund som vi har berøvet enhver sedelig kraft, som har mistet troen på Gud, og fra hvis midte oprørets flammer stadig slår op. Verdensherskeren, som skal avløse de bestående regjeringer , må først og fremst slukke denne ild som griper om sig. Derfor har han plikt til å avskaffe slike samfund, selv om han må kvele dem i deres eget blod. Ut av ruinene vil det da opstå et nytt samfund, bygget på mannstukt og mot, som av egen overbevisning setter sig til motverge mot enhver smittefare som truer statslegemet.

Guds utvalgte

Den av Gud utvalgte verdenshersker har til oppgave å bryte oprørets sanseløse krefter, som er drevet av dyriske drifter og ikke av menneskets forstand. Disse kreftene feirer nu sin seier, idet de under rettens og frihetens skinn begår all slags rov og alle slags voldshandlinger. De har ødelagt enhver samfundsordning, for å oprette jødernes konges trone på deres ruiner. Men de oprørske kreftenes oppgave er løst, så snart jødernes konge har tiltrådt sitt herredømme. Da må de bli feiet fra hans vei, forat de ikke skal kunne legge ham noen hindringer i veien.

Da vil vi kunne si til folkene: Lov alle Herren og bøi Eders kne for Guds utvalgte, fra hvis herlige ansikt forutbestemmelsen av menneskehetens skjebne stråler. Gud har selv gitt ham denne oppgave, forat ingen uten ham skal kunne fri oss fra de svøper som har plaget menneskeheten.

Fireogtyvende møte

Kongen av Davids hus. Hans herrevelde sikres

Dagens møte skal gi Dem, mine herrer, en forestilling om de midler hvormed vi skal forankre herreveldet til Kongen av Davids hus, og sikre det for alle tider over hele verden.

I første rekke vil vi betjene oss av de samme midler som allerede har sikret vare Vise fra Zion ledelsen av verdens skjebne, nemlig menneskehetens planmessige oppdragelse i den av oss ønskede retning.

Kongens forberedelse

Noen medlemmer av Davids hus vil forberede kongene og deres etterfølgere på sitt høie embede. De vil bli valgt ut ikke på grunnlag av arveretten, men på grunn av særlige evner. De utvalgte skal bli innviet i alle statskunstens hemmeligheter og i forvaltningen. Det er en grunnbetingelse at ingen uten dem skal kjenne noe til disse hemmeligheter. Under denne forutsetning vil den opfatning snart bre sig, at regjeringen bare kan bli betroet til dem som er innviet i statskunsten.

De utvalgte skal virkeliggjøre våre prinsipper. De iakttagelser og erfaringer som vi gjennom århundrenes forløp har samlet på det statsrettslige og økonomiske område, vil stå til deres rådighet. De vil fylle dem med lovenes ånd, som naturen selv har bestemt for forholdet mellom menneskene.

Ophevelsen av den naturlige arverett

Kongens naturlige arvinger vil hyppig komme til å bli utelukket fra arvefølgen, hvis de under læretiden viser lettsindighet, vekhet eller andre egenskaper som ikke alene tyder på at de personlig ikke er

egnet til å regjere, men også i høi grad kan skade kongedømmets anseelse.

Våre Vise vil bare betro regjeringens tøiler til den som ubetinget er i stand til a representere en handlekraftig og fast regjering, selv om denne skulde måtte begå grusomheter.

Så snart kongen viser viljesvakhet eller andre tegn på udugelighet, skal han ved lov være forpliktet til å legge regjeringens tøiler i andre og mere kraftige hender.

De planene som kongen holder pa å gjenemføre og i særdeleshet hans hensikter i fremtiden skal ikke engang hans nærmeste rådgivere få vite noe om.

Kongen og de tre vise

Fremtiden vil være kjent for kongen og de tre Vise, som har innviet ham i alle hemmeligheter.

Kongen som skjebnens legemliggjørelse

I konger som leder sig selv og menneskeheten med en ubrytelig viljekraft, vil alle komme til å se en legemliggjørelse av selve skjebnen. Ingen vil vite hvilket formål kongen streber henimot med sine forordninger. Derfor vil heller ingen våge å komme med noen motsigelse eller stille sig hindrende i veien for det som han ikke kjenner.

Naturligvis må kongens åndelige modenhet svare til de store mål som han er kallet til a virkeliggjøre. Derfor må ingen konge stige op på tronen før våre Vise har prøvet hans åndelige evner.

Forat folket skal kjenne og elske sin konge, må denne ofte vise sig for folket og tale til det på offentlige plasser. Bare på denne måte kan den seende konges kraft vokse sammen med folkets blinde, men allikevel store kraft. Disse krefter som vi idag holder fra hverandre ved hjelp av terroren.

Jødernes konges sedelige styrke

Jødernes konge må aldri la sig rive med av sine lidenskaper . Især må han kjempe mot sanseligheten. De dyriske driftene må aldri få herredømmet over hans forstand og hans sinnelag. Sanseligheten er

den verste fiende for alle åndelige evner, den forvirrer det klare blikk og forneder de største åndens helter til rene dyr, som ikke kjenner noe annet mål i livet enn tilfredsstillelsen av de råeste naturlige drifter.

Verdensherskeren av Davids stamme må bringe alle sine personlige gleder som offer for sitt folks vel og for menneskeheten .

I sedelige henseender må vår verdenshersker ikke gi sig noen blottelser . Han må være et lysende eksempel for alle.

Ovenstående bilder viser hvorledes den internasjonale jødedom benytter sig av symbolske fremstillinger for å underrette rasefeller om forestående mord på fremtredende personer. Symbolet er den såkalte kappores-hane (kappores betyr offer for jødedommen).

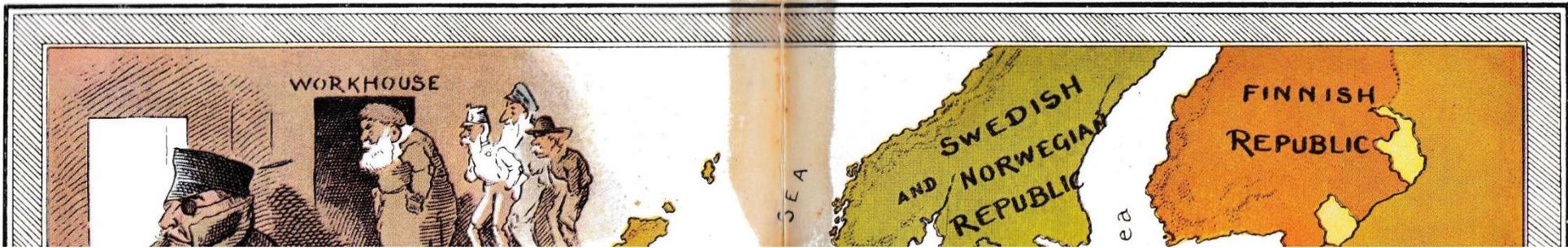
- Fig. 1: Jødisk kort fra 1914 med zar Nicolai II. som kappores-hane.
 Fig. 2: Adolf Hitler som kappores-hane. Jødisk kort fra 1933.
 Fig. 3: Wilhelm Gustloff som kappores-hane i det sveitsiske blad «Nebelspalter» (nr. 2, 1936). Gustloff blev som kjent myrdet av en jødisk student, en rabbinersønn ved navn David Frankfurter.
 Fig. 4: Kappores-hane i Pariserbladet «Messidor» (17. - 2. - 1939), også offentliggjort i «New York Herald».

Dette kart som blev offentliggjort i det store engelske ukeblad «Truth» julaften 1890, viser hvorledes den internasjonale jødedom allerede på dette tidspunkt hadde planlagt en europeisk krig med efter følgende omveltninger i alle land. For Mellemeuropas vedkommende ser man i grove trekk optrukket de grenselinjer som virkelig blev vedtatt ved voldsfreden i Versailles i 1919. Man ser f.eks. den nye polske republikk og «korridoren» (som her er fremstillet som en egen republikk), videre ser man antydning av den nye kunstige stat (Tsjekkoslovakia (det gule område)). Tyskland er som man ser opdelt i flere republikker, en plan som jødene etter krigens slutt også søkte å gjen-nemføre, men som ikke førte frem. Grensen til Frankrike er trukket opp i overensstemmelse med Versailles-diktatet, idet Elsass-Lothringen er innlemmet i Frankrike. Det er ganske betegnende at kartets jødiske ophavsmenn kaller Russland en «ørken». Denne forutsigelse har jo jødene på det mest uhyggelige gjort til virkelighet.

Ikke minst interessant er tegningen i hjørnet øverst til venstre. Her ser man keiser Wilhelm II. som landflyktig reisende etter å ha forlatt Tyskland (hans skjebne var altså bestemt av jødene allerede i 1890!) De «arbeidsløse» monarker utenfor arbeidshuset er zar Alexander III, keiser Franz Josef, kong Leopold II. av Belgien og kong Umberto av Italia. Den røde frygiske lue under tegningen symboliserer revolusjonens seir.

Ved den store prosess i Bern om «Zions Vises Protokoller» var dette kart i forgrunnen som et av sakens viktigste bevisdokumenter.

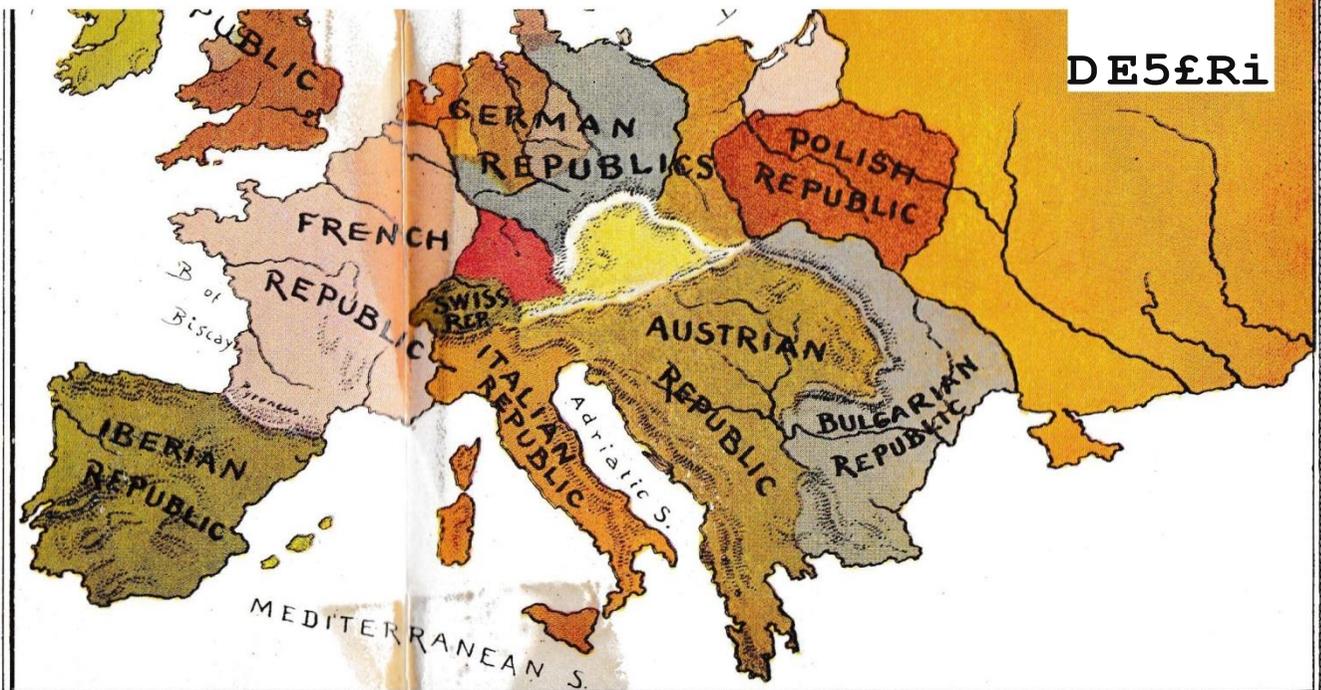
FRA
KARL MARX
TIL
WEIZMANN

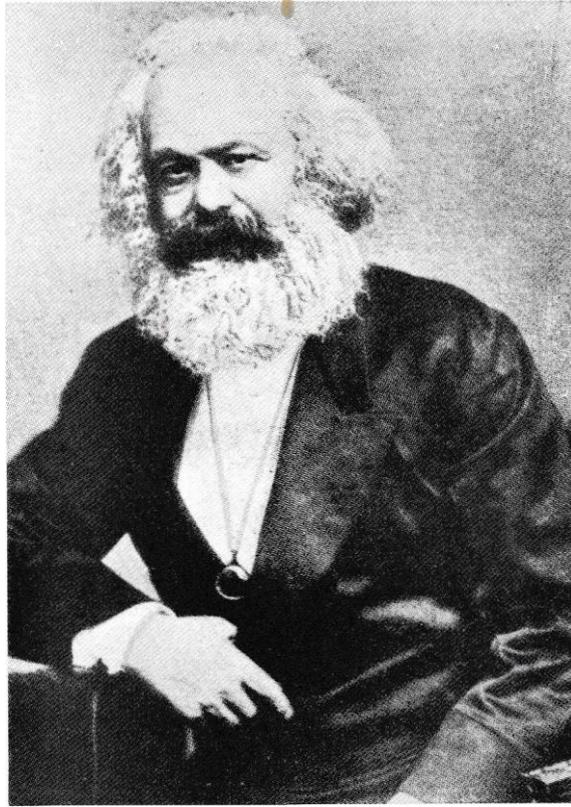

Russland

Deutscher

• Dette kart ble offentliggjort i det engelske ukeblad „Truth“ juleaften 1890. Eier og utgiver av dette blad, som den gang kom i et opplag på over en million eksemplarer, var den kjente politiker og frimurer HENRY LABOUCHÈRE. Som en av jødernes betrodde menn innen frimureriet var han blitt innviet i deres planer om å sette krig og revolusjoner igang over hele Europa.

Karl Marx (Mordechai).

Marx var sønn av en velstående jødisk rabbiner i Trier. Han blev den internasjonale arbeiderbevegelses store profet, skaperen av den «vitskapelige», revolusjonære socialisme klassehatets djevelske lære. Utsendte i 1848 under parolen «Proletarer i alle land foren dere!» det kommunistiske manifest og gav dermed signalet til klassekamp, revolusjon og borgerkrig over hele verden. Også her i Norge har Marx' samfundsopløsende og moralødeleggende lære fått en uhyggelig stor utbredelse. Vårt største politiske parti, Arbeiderpartiet, bygger som bekjent på marxismen.

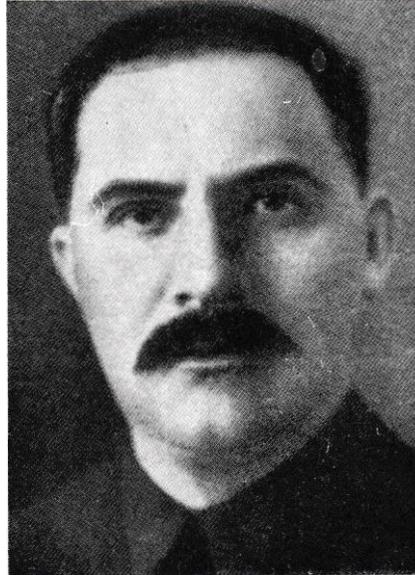
Wladimir Iljitsch Uljano,v Lenin.

Kalmuk- j den og B'nai B'rith-broderen som sammen med Trotzky, Kamenev og andre fri- murererbrødre gjennomførte den russiske revolusjon. Lenin blev i navnet den nye rådsrepublikks diktator . Lenin er blitt revolusjonens og marx- ismens store «helgen»

Leo (Leiba) Bismstein-Trotsky.

Jøde, en av verdenshistoriens brutaleste terrorister. Var vicepresident på B'nai B'rith- kongressen i Basel i 1897, hvor som nevnt jødene vedtok det i «Zions Vises Protokoller» opsatte «program» for en erobring av verdensmakten. Etter dette «program» gjennomførte Trotsky sammen med Lenin den russiske revolusjon og blev den nye sovjetrepublikks egentlige diktator. Som sådan la han for dagen ubeskrivelig kynisme og grusomhet og lot millioner av mennesker myrde. Trotsky opholdt sig i 1935-36 som «gjest» i Norge og blev den gang av sine venner og tilhengere innen Arbeiderpartiet hyldet som den «geniale arbeiderfører».

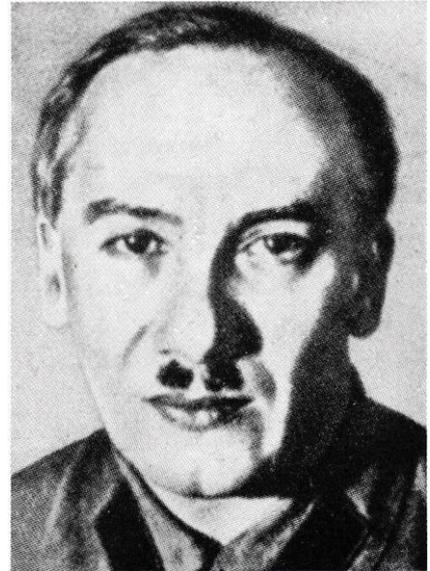

Lazarus Mosessohn Kaganovitsj.
Jøde, Stalins svigerfar og av mange
ansett som Sovjetsamveldets egent-
lige diktator .

Karl Radek-Sobelsohn.
Jøde, en av den russiske revolu-
sjons forgrunnsfigurer. I lang tid
Sovjets pressediktator . Marder ,
røver og tyv.

Herschel Jagoda (Juda).
Grusom terrorist. Var chef for
G. P. U. Bedrog den russisk stat t
(sine egne rasef eller jødene !) for
enorme summer og blev «likvidert» .

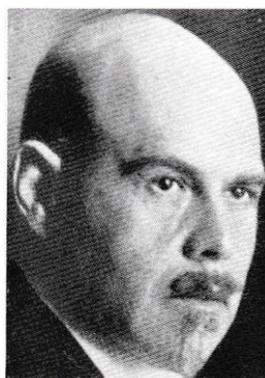

Dimitrov.
Bulgarsk jøde , Kominterns nu-
værende leder.

Jaroslawski (Gubelmann).

Jøde, leder av «De gudløses forbund». Har myrdet utallige russiske geistlige og kristne.

Walter Rathenau.

Tysklands onde and. Jøde. En av verdensfrimureriets øverste ledere. Arbeidet under verdenskrigen intimt sammen med ententens ledende frimurere på Tysklands ødeleggelse. Var utenriksminister under november-republikken.

Alexandra Kollontay.

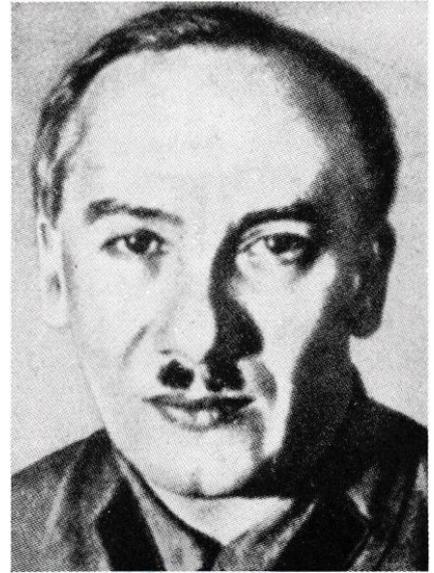
Halvjødinne. Sovjets gesandt i Stockholm (tidligere i Oslo). Berømt seksualbolsjevikisk agitator. Sovjetdelegert i Folkeforbundet.

Litvinov-Wallach-Finkelstein.

Jøde, tidligere jernbanerøver. I mange år Sovjets utenriksminister. Meget virksom i Folkeforbundet. Svoger av tidligere engelsk utenriksminister Anthony Eden.

Herschel Jagoda (Juda).
Grusom terrorist. Var chef for
G. P. U. Bedrog den russisk stat t
(sine egne rasefeller jødene !) for
enorme summer og blev «likvidert» .

Dimitrov.
Bulgarsk jøcte ; Kominterns nu-
værende leder.

Karl Liebknecht.
Fremtredende revolusjonær jøde, de tyske kommunisters blodtørstige fører. Utgiver av bladet «Rote Fahne». Ledet sammen med Rosa Luxemburg det morderiske Spartacus-opprør.

Sinovjev-Apfelbaum.

Kamenev-Rosenfeld.
En av det russiske folks jødiske bødler. Kom ef ter Lenins død i opposisjon til Trotzky og medvirket til å få denne styrtet.

Rosa Luxemburg.
Denne beryktede hetsjødinne var Liebknechts nærmeste medarbeider og en av hovedlederne f or jødenes revolusjonære undergravningsarbeid i Tyskland .

Mathias Erzberger.
Jøde, det tyske centrumspartis beryktede fører. Begikk under verdenskrigen de gemeneste f orbrytelser mot Tyskland .

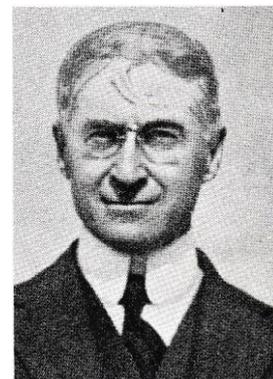
Bela Kun (Aaran Cohn).
Jøde og en av verdens
grusomste terrorister .
Iverksette bestialske
myrderier i Ungarn i
1919. Lot i 1922, på Krim
70 000 mennesker ned-
skytte med maskinge-
værer . Hjalp den «lov-
lige» spanske regjering
med a organisere ter-
ror og forbrytelser under
borgerkrigen.

Magnus Hirschfeld.
Jøde, grunnlegger og
leder av det beryktede
«Institutt for seksual-
videnskap » i Berlin.

Juda Henry Morgent-
thau.
Jøde. President Wil-
sons intime venn. U. S.
A.s nuvrenderende finans-
minister.

Bernhard Baruch.
Roosevelts og tidligere
amerikanske presiden-
ters finansrådgiver.
U. S. A.s virkelige dik-
tator. Dikterte som
verdensjødedommens
høieste leder volds-
freden i Versailles.

Theodor Herzl.
Skaperen av den zion-
istiske ide. Sammen-
kalte i 1897 den første
zionistkongress i Basel.

Franklin D. Roosevelt (Rosenfeld) .

Tilhører en fra Holland innvandret jødeslekt . Amerikas president og frimurer av 32. grad.

La Guardia.

New Yorks beryktede italiensk-jødiske borgermester . Hemningsløs tyskhatet og krigshisser.

Isaac Ho.re Belisha.
Chamberlains jødiske krigsminister,
høigradsfrimurer, en av jødedom-
mens mest betrodde menn i engelsk
politikk idag.

Chaim Weizmann.
Leder av «Jewish Agency » og «Den
zionistiske verdensorganisasjon».